

TimeOut

BARCELONA

#626

JUNY 2022

Celebrem grups
i artistes de
la ciutat que
triomfaran als
festivals
(i a tot arreu)

De BCN al món!

Pavelló Alemany de Barcelona

L'edifici que Ludwig Mies
van der Rohe i Lilly Reich van
crear per a l'Exposició
Universal del 29 és l'altre
protagonista d'aquesta
portada: art al cub

Nathy Peluso

Fa doblat al Sónar:
la veurem el dijous
16 i el divendres 17
de juny... I mai en
tenim prou!

TE'L PODEM REGALAR
GRÀCIES ALS
NOSTRES ANUNCIANTS

MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

TURNER

la llum és color

20 maig · 11 setembre 2022

T'emocionará!

J.M.W. Turner. Llac Buttermere, amb la part de Cromackwater, Cumberland, un xàfec, 1798.
Later Accepted by the nation as part of the Turner Bequest, 1856

Organitza

Col·labora

Patrocina

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

Agrolimen

#WilliamTurner

Sumari

Juny 2022

Cloquejar de plaer

Cinc restaurants de Barcelona que excel·leixen en les receptes de pollastre, el plat de moda

PÀGINA 42

Konnichiwa!

Torna el Maturi, el festival de cultura tradicional japonesa més important de Barcelona

PÀGINA 48

Art orgànic

Ens endinsem en tres exposicions que exploren la relació entre el cos i l'art

PÀGINA 26

Maternasis

NÚRIA POMPEIA

Piel de Gallina

SCOTT CHASSEROT

06. A la ciutat **18.** Quina Nathy Peluso ets? **20.** Irradiem talent **26.** Cultura: Els nous Romeu i Julieta. Entrevistes a Elena Martín i Ladilla Rusa. Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions **52.** Viatges: Germanes petites **54.** Time In: Sèries, videojocs i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

Celebrem! Celebrem molt fort que, després de dos anys d'espera, aquest juny a Barcelona tornarem a gaudir de dos festivals de música que són referència –i enveja– arreu del món. I ho farem com ens agrada, sense límits ni restriccions; sense recança ni res que ens tapi els somriures. És el moment d'aixecar de nou els braços per ballar i per abraçar-nos, de pura emoció, quan sonen els nostres hits favorits, mentre els milers de persones que ens envolten vibren al mateix ritme. Ho recordeu? Això ha tornat.

Celebrem també la bona salut de l'escena musical barcelonina. Artistes que han nascut aquí o que han establert la seva residència a la nostra ciutat, com Nathy Peluso, irradien el seu talent a tot el planeta amb Barcelona com centre d'operacions i d'inspiració. Ara teniu l'oportunitat de sentir moltes d'aquestes propostes en directe. Que *perregeu* de gust!

TimeOut
BARCELONA

Conseller Executiu

Eduard Voltas

Directora General de Negoci

Mabel Mas

Directora

María José Gómez

Cap de redacció

Borja Duñó

Editors

Ricard Martín, Eugènia Güell i

Rita Roig

Director d'art

Diego Piccinino

Disseny

Anna Mateu Mur

Directora d'innovació

Marina Quer

Director d'operacions digitals

Àlex Martínez

Directora de negoci

Carlota Falco

Directora comercial

Aroa Cervantes

Cap de Branded Content

Begoña García

Social Media Manager

Laura Mesa

Rble. de CRM i AdOps

Henar Pérez

CRM

Júlia Porto

Màrqueting i comercial

Clara Narvion, Mercè Llubera, Mireia

Figueras

Coordinadora de publicitat i

operacions

Vanessa González

Rble. Finances

Marta Tapia

Finances

Guillem Catena

Operacions

Marta Roca

Han col·laborat en aquest número

Textos: Carles Armengol, Laia

Belltran, Andreu Gomila, Serrellizados,

Àlex Montoya, Joan-Albert Ros, Juanjo

Villalba

Fotografia: Scott Chasserot, Irene

Fernández, Iván Giménez

Correcció de textos: Núria García

Caldés, Txell Coll

Edita

Time Out Spain Media SL és una

societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group

Chris Öhlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona

Piça Relat, 18, 1a planta

08002 Barcelona

Comercial i màrqueting 93 880 88 84

comercial.cat@timeout.com

Redacció 93 310 73 43

redaccio.cat@timeout.com

Administració 93 667 78 90

Madrid

Imperial, 14

28005 Madrid

696 840 674

redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri

Distribució Suscripcions

Dipòsit legal B-44772-2010

ISSN 1888-3850

Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Imprimim en paper reciclat i tractem amb materials 100% compostables

Portada: IRIS NEGRO

Fotografia: SCOTT CHASSEROT

Localització: Pavelló Mies van der Rohe

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

ELEVAR-TE

El 15 de juny, el teatre Victoria acull el festival benèfic **Guanya't el cel del Pare Manel** amb la participació de Rigoberta Bandini, Sol Picó i Stay Homas, entre molts d'altres!

REDISSENYAR-TE

La 17a edició de la **Barcelona Design Week** té lloc del 2 al 22 de juny amb un munt d'activitats a espais com Faro Barcelona, el DHUB i els Jardins de Gràcia.

EMPOLAINAR-TE

La gira mundial de **RuPaul's Drag Race**, el xou de drag queens més gran del món, aterra al Sant Jordi Club el 3 de juny amb estrelles com Àsia O'Hara i Lady Camden.

Tot canvia molt de pressa. Assegura't que segueix en peu a **timeout.cat**

LA CERVESA MÉS PREMIADA GUANYA UNA NOVA MEDALLA

OR A L'EUROPEAN BEER CHALLENGE

ESTRELLA DAMM DES DE 1876
UN SABOR RECONEGUT A TOT EL MÓN

ESTRELLADAMM.COM/PREMIS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4º

A la ciutat

Pride: la festa major de la diversitat de Barcelona!

Colors, lluita, inclusió, expressió, drets i amor. Molt d'amor. Del 13 al 26 de juny, celebrem i reivindiquem que l'orgull surt al carrer! Per *Eugènia Güell*

QUAN L'ANY 1977 la Maria Giral va anar a la manifestació, va notar que entre tota aquella gent hi havia una explosió d'alegria i orgull. Una mica com ara, però aleshores ella només tenia 18 anys i molts drets per guanyar: aquella era tot just la primera protesta, i cridaven "*Darrere les finestres hi ha lesbianes i darrere dels balcons, maricones*" mentre reclamaven la derogació de la Llei de la Perillositat i Reforma Social, on estava inclòs el col·lectiu homosexual.

Ara, la Maria té 63 anys i tornarà a sortir al carrer: el Pride fa temps que a més d'una reivindicació és una festa, i Barcelona en segueix sent l'escenari. Peus determinats de moltes generacions han obert camí, trepitjant carrers a ritme de cants i voluntats, reclamant drets a un pas i exercint-los al següent. S'ha guanyat terreny, però l'homofòbia encara barra el pas, i per això la ciutat segueix actuant com a espai de reivindicació. Aquest Pride es dedica a la visibilitat lèsbica. "Les lesbianes hem estat sempre darrere del moviment, i ha arribat el moment de reconèixer-ho", diu.

Un altre dia del 1977, la Maria va rebre una llista amb trenta telèfons de dones, i amb les deu que van respondre-hi positivament van crear el primer col·lectiu de lesbianes dins del Front d'Alliberament Gai de Catalunya. 45 anys més tard, el Pride ja no és només una manifestació, és una celebració del col·lectiu LGBTIQ+ que del 13 al 26 de juny farà visible l'orgull que identifica la ciutat amb concerts, actes i molta festa (vegeu pàg. 50). "Necessitem que la resta de la societat s'hi afegeixi. No podem perdre els drets que hem guanyat", diu la Maria. ■

CON LAS VOCES DE
**HENAR
ÁLVAREZ**
Y LOS VENGA
MON-
JAS

"INCREÍBLEMENTE
BRILLANTE"
THE GUARDIAN

"GAMBERRA,
DESINHIBIDA Y
EXTREMADA-
MENTE
LIBRE"
EL MUNDO

"FRESCA,
DIVERTIDA
Y FEMI-
NISTA"
INDIEWIRE

NINJA BABY

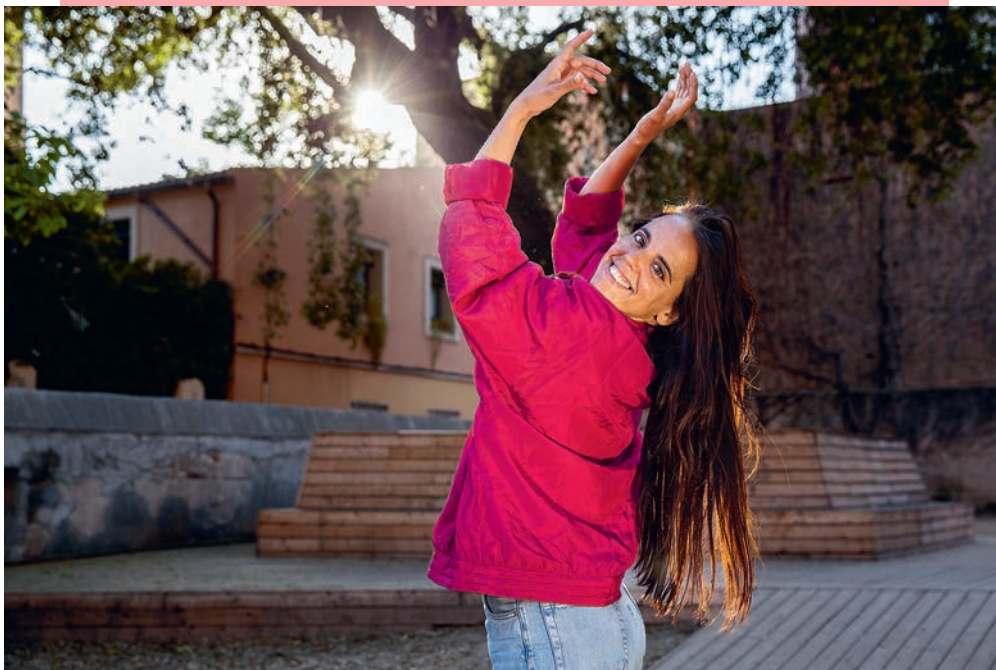
UNA PELÍCULA
DE YNGVILD SVE FLIKKE

SER MADRE NO ESTABA
EN MI LISTA

ESTRENO
EN CINES 10 JUNIO

ÉS LLEGENDA

“Ballar és com anar a teràpia”

De coreògrafa de Rosalía a la dansa integrada. Parlem amb Aina Núñez, professora de flamenc inclusiu

CONEGUDA PER HAVER fet les coreografies d'*El mal querer*, l'Aina Núñez fa de professora de flamenc inclusiu a diversos espais de Sant Martí. A les seves classes s'hi ajunten persones amb diversitat funcional i problemes de salut mental per connectar amb el flamenc des de les emocions, la llibertat i el gaudi. Per saber quan i on ho fa, seguiu-la a l'Instagram @ainacharneguita.

Què és la dansa integrada?

És dansa per a persones amb diversitat funcional. No exclusiva per a ells, sinó inclusiva per a ells! Molts grups socials queden exclosos de la dansa, i la dansa integrada treballa perquè no sigui així.

Quin tipus de persones venen a les classes?

Persones amb cadira de rodes, depressió, Parkinson, esquizofrènia.

Com és el seu aprenentatge del flamenc?

La dansa contemporània és molt oberta, però el clàssic no és així. Si no pots fer determinats moviments... no pots ballar clàssic. És molt limitant. El flamenc és una mica tancat pel que fa a la coreografia. Però musicalment, els pals o estils de flamenc connecten amb les emocions humanes, que són universals.

Què vols dir?

No t'has d'inventar res, si poses una següència, connectaràs amb la tristesa i et mouràs d'una manera determinada. Si la música és flamenca, l'essencial ja hi és: jo els dic que siguin lliures i facin el que el cos els demani.

El flamenc inclusiu ha influït la teva feina com a coreògrafa?

Recordo un dels tallers que vam fer durant el confinament, hi havia un alumne amb

Parkinson que tenia les mans deformades. Quan les aixecava cap amunt, l'efecte era imponent. Per a les meves coreografies m'inspiro amb les formes dels arbres i altres formes de la natura. I ells també m'inspiren! Veure formes menys normatives amplia el meu imaginari de moviment.

Ballar és terapèutic?

Per mi ho és, en el sentit que és com anar a teràpia! La dansa em remou moltíssim. M'enfronta amb les meves sensacions d'incapacitat, amb els dubtes, les inseguretats i també amb les coses bones que sé que tinc. Em fa avançar i créixer.

■ Rita Roig

Troba més històries a
[timeout.cat/noticies](https://www.timeout.cat/noticies)

GREC

FESTIVAL DE BARCELONA ESTIU 2022

MÚSICA AL TEATRE GREC

5 DE JULIOL

ROGER MAS

25 ANYS DE FLORS

14 DE JULIOL

ELS PETS

1963

19 DE JULIOL

JANE BIRKIN

OH, PARDON, TU DORMAIS...

20 DE JULIOL

**MALALTS
DEL CEL - SISA**

L'ÚLTIM DISC DE JAUME SISA,
A L'ESCENARI

22 DE JULIOL

**ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA I NACIONAL
DE CATALUNYA (OBC)**

I ALBA G. CORRAL

LA CANCÓ DE LA TERRA
MAHLER

Ajuntament de
Barcelona

LA BOTIGA DEL MES

Una *concept store* de Gràcia tan personal com irresistiblement imperfecta

Leopardo Leopardi

LEOPARDO LEOPARDI ERA un petit feli que va començar a perdre les taques. Cada dia n'hi queia una. Així que el primer dia d'escola se'n va pintar unes quantes amb el pintallavis de la mare, però com que plovia, va acabar tot empastifat. Aquest conte inacabat de la Carla Díaz-Pevida també és una mica la història de la seva vida: donar tómb fins a trobar el teu lloc. O més ben dit, el teu refugi. I el d'aquesta dissenyadora de moda asturiana està a Gràcia, en un espai pintat de rosa, un color que l'obsessiona. "És una *concept store* imperfecta, com jo, però també és un lloc amb màgia, on t'ho pots mirar tot amb ulls de nen", explica. Entreu al seu eclèctic i bell imaginari estètic: hi trobareu *prints* i *tote bags* de Noquedatinte (artífex del pit gegant de la Rigoberta Bandini), les curioses espelmes de Veleste, les samarretes amb gossos salsitxa d'A Go-Go, les arracades de Chavala, la ceràmica d'Elisa Marie Jeanne...

També us podeu apuntar a tallers creatius i gaudir de l'exposició mensual. Però el millor és descobrir llocs on hi cap tothom, amb taques o sense. ■ **Laia Beltran**

→ Gran de Gràcia, 202. M: Fontana.
@leopardo_leopardi

Hi ha prints, 'tote bags', samarretes, espelmes, arracades...

L'APARADOR

Les soles de jute i les seves mil i una possibilitats. Per **Laia Beltran**

↑ Estil en clau retro

Quan la icònica espadranya catalana de vetes passa per les mans de Toni Pons adopta una altra dimensió. Així dona gust reinventar els clàssics!

→ Model Rio-Cu. 59,95 €, tonipons.com

↑ Disseny unisex

Camper ha obert el seu arxiu per recuperar aquesta original bota de jute, feta a mà a Burkina Fasso dins d'un projecte de moda ètica.

→ Model Islands. 320 €, camper.com

↑ Nou llenguatge

Pell metal·litzada en rosa pastel, sivella transparent i un bon taló. Una altra combinació sofisticada de Naguisa per lluir peus.

→ Model Fumarola. 155 €, naguisa.com

Més moda a timeout.cat/botigues

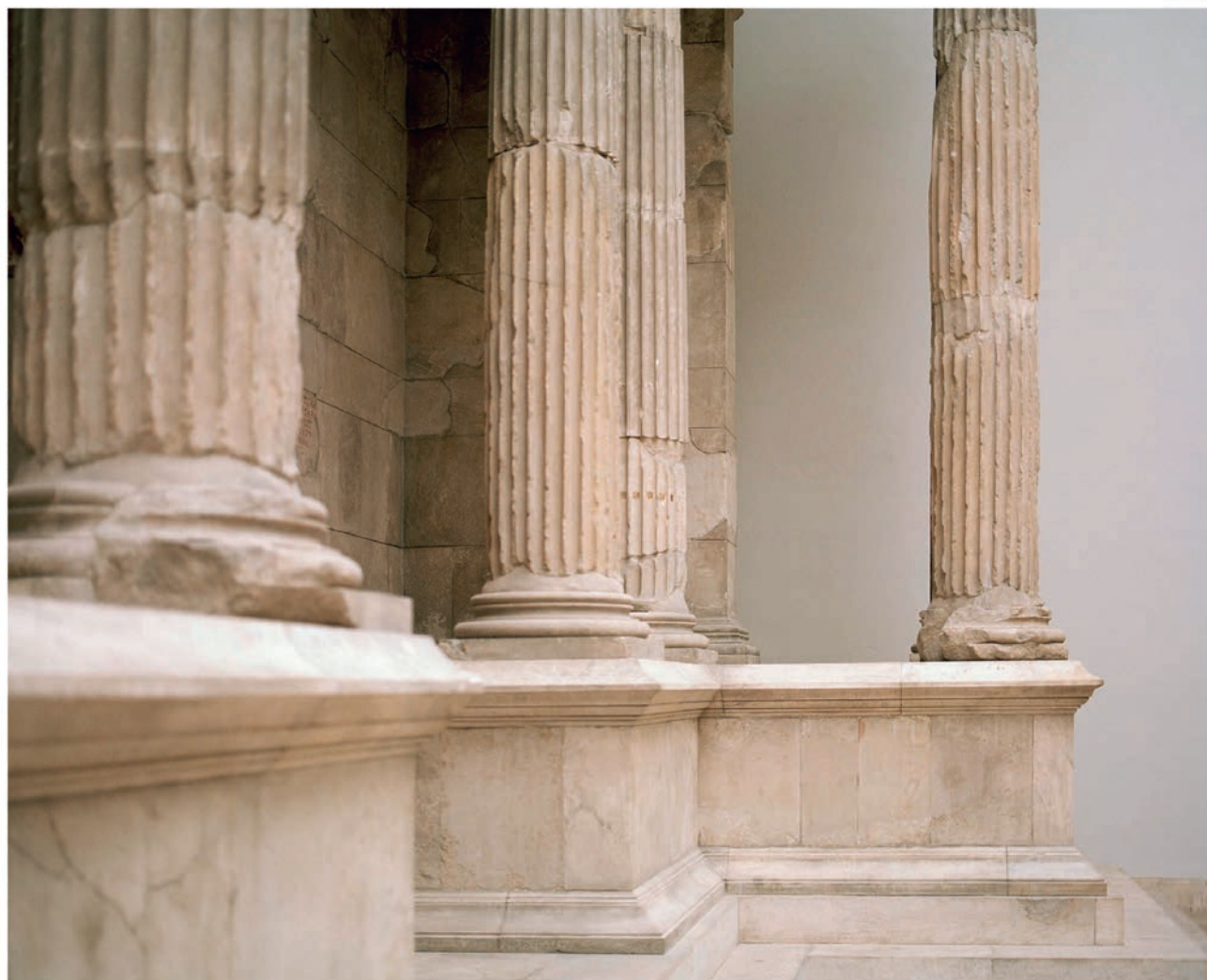
del 26.05 al 04.09.2022

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

Bleda y Rosa

Bleda y Rosa, Mercado [Mercat], Porta del mercat de Milet, Museu de Pergam, Berlín, 2021, Série Tipologies © Bleda y Rosa, VEGAP, Barcelona, 2022

Torre MAPFRE
Av. del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Evita l'espera, compra la teva entrada online

kbr.fundacionmapfre.org

El Passeig de Sant Joan de Joel Joan

Sí, rima. I no, no volíem fer cap broma fàcil. L'actor és una "tietà de l'Eixample" i l'Eugènia Güell l'acompanya a passejar

ESCARXOFATS AL SOFÀ i amb els plats bruts a la pica i a la tele, en Joel Joan ens ha fet riure més d'una vegada mentre trepitja rajoles hidràuliques i comparteix un pis de l'Eixample. I és que malgrat les diferències evidents –el bigoti, l'edat i la llargada dels cabells– hi ha una cosa que en David Güell i en Joel Joan comparteixen: la quadrícula de Cerdà. Sempre ha estat casa seva, i ara seu en un banc del passeig de Sant Joan, cames mig creuades, mocador al coll, braç recolzat, ventet a la cara, i diu: "És un dels passejos més bonics de Barcelona". "Ara, també us ho diré, estem una mica massificats. I també us ho diré, eh? Visc en un pis que és un segon i m'agradaria que fos un àtic. I una altra cosa, us diré, la llum escasseja". Però afegeix: "M'hi sento molt bé. Jo ja soc una tietà de l'Eixample".

Un lloc on tornar

Fill del barri, va viure la seva infància a l'avinguda de Roma amb Entença, al costat de la Model: "Un lloc entranyable on vam passar moltes aventures". Després va viure uns anys a la plaça de Sant Pere, però la seva filla petita ja va néixer a l'Eixample Dret. Viu en un pis que manté la forma de les cases originals del barri i que conserva les motllures del

sostre. Les rajoles dels lavabos són noves i els radiadors també, però són com els antics. Una mica com el passeig de Sant Joan: al costat d'un lloc de tota la vida t'hi pots menjar un ou *poché* sobre una torrada d'alvocat.

Un lloc d'èxit

Quan entrem a Norma i veiem les figuretes de personatges ens confessa que no llegeix còmics, però que n'està escrivint un –"exclusiva!"–. I està al Teatre Goya amb *El gran comediant* fins al 19 de juny. Si no el veieu allà, us el trobareu pel passeig. "Jo us diria que vingueu, us encantarà". I fa aquella cara de gràcies: "Ara, que tampoc cal. A veure, si us ve de passada us acceptarem. Però ja tenim molt d'èxit!".

"És un dels passejos més bonics de la ciutat"

NAKASHITA

Parking Pizza

És el seu pàrquing preferit de l'Eixample perquè a dins no hi ha cotxes, sinó pizzes, i "són les més bones de Barcelona". Si sou més de pites, quan entreu al garatge quedeu-vos a la dreta i demaneu taula al Parking Pita.

→ Passeig de Sant Joan, 56.

Nakashita

A baix de tot del passeig, si et desvies una mica, arribes a la plaça de Sant Pere i una mica més avall, a aquest local, "molt petit, on et cuinen el sushi al davant. Si més no, és garantia de proximitat, no?".

→ Rec Comtal, 15.

JuguiJuga

En aquesta botiga de joguines "no hi trobareu el marxandatge ianqui agressiu", assegura, sinó més aviat "un estil escandinau, modernet, amb coses de fusteta, amb un feeling així de llaneta, robeta...", detalla l'actor. En Joel n'està enamorat.

→ Passeig de Sant Joan, 35.

Joel Joan

L'heu vist a *Plats bruts* i *El crac*, Woody Allen el va fer sortir a *Vicky Cristina Barcelona* i fins al 19 de juny el teniu al Goya amb *El gran comediant*.

→ @joel_joan_oficial

Norma Còmics

Hi va amb les seves filles com qui va a un museu. Al costat de la botiga de tota la vida hi han obert un espai ple de figures grans i petites i un Harry Potter a mida real a qui en Joel sempre saluda. "Hi ha molt de feeling entre ell i jo", diu.

→ Passeig de Sant Joan, 9-13.

Granja Petit Bo

Ja no és tan petita: "Van morir d'èxit i van fer-la més gran, i ara és plena de bon rotllo, menjar bo i taules grans que normalment comparteixes amb els guiris i els seus ordinadors". Té un "rotllet maco" i llum natural: "És de les millors granges de la ciutat".

→ Passeig de Sant Joan, 82.

GRANJA PETITBO

FOTOS: EUGÈNIA GÜELL

TIR AL PLAT Orada enfangada TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

SEGUEIX EL XOU al restaurant abans conegut com a Tickets: Teatro Kitchen & Bar és la nova vida de l'adreça que va liderar el boom Michelin al Paral·lel. Sense Albert Adrià –però sí la direcció dels germans Iglesias–, Teatro té els clàssics snacks d'elBulli (l'*airbaguette*!) i una carta que

apunta “menys a la tècnica moderna i més a la tradició”, diu Borja Iglesias. Però quina tradició. El local té un equip d'extremadadors d'elBulli-elBarri, com Oliver Peña, inventor d'aquest meravellós peix que es menja amb les mans. ■ *Ricard Martín*
→ Paral·lel, 164. Plat: 24 €. teatrokitchenbar.com

El peix

L'orada, sense espines, es posa al forn de carbó i es gira volta i volta un momentet. Després es pinta amb la salsa de mojo. Amb la qualitat del peix fresc i el plus de sabor de brasa, no necessita més.

El mojo

És la versió de Peña de la salsa picant canària: té una textura carnosa que li dona el pebrot de romesco, i porta vinagre, orenga seca, pebres, comí...

L'enciam

Esfilagarseu el peix i aneu fent tacos d'enciam trocadero amb peix, cols i maionesa. El resultat és un plat contundent, deliciós i divertit, amb un punt cítric que culmina l'àpat sense embafar.

La maionesa

Per acabar, afegiu-hi un xic de maionesa feta amb el mateix mojo del peix, i que afegeix un toc extra a una suma de sabors coherent. Cuina de la bona, sense escumes gratuïtes ni jocs de mans.

Les cols

Col blanca i col llombarda confitades amb vinagre de poma: el resultat és un envinagrat ni massa agre ni massa dolç, que aporta un toc fresc sense excessos, i evita aquell punt de sucre que tant agrada als nòrdics.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

En un hotel 5 Estrelles Gran Luxe, demanant el vi:
–**Quins blancs teniu?**
–**Verdejo, Rueda i Cabaret Sauvignon.**
Adults a la porta de l'escola:
–**No podem posar rentadores... Pos mira, de la roba bruta traurem la menys bruta i avant!**

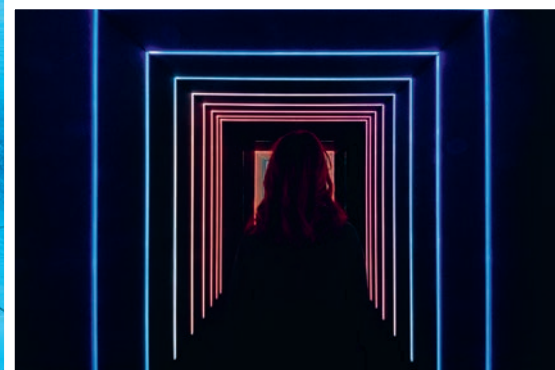
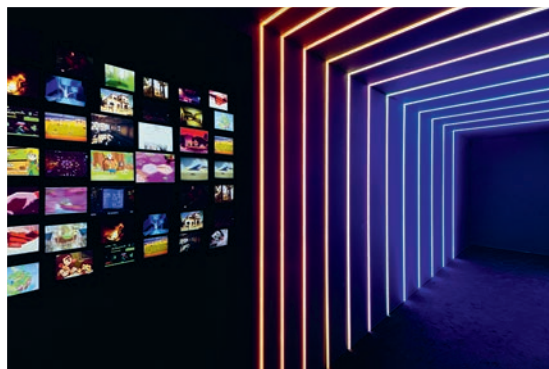
Dues noies en moto per Gràcia:
–**Saps qui és Julio Iglesias? M'encanta!**

En una visita guiada a un poble de Granada, el guia:
–**A este palacio han venido los de Cuarto Milenio a grabar.**
–**Chicas ¡no hay que jugar con las cacofonías!**

En tens de bons? Comparteix els teus **#sentitalcarrer** a **@TimeOutBCN**

FOTOS PALAU ROBERT

Catalunya passa de pantalla

El Palau Robert presenta 'Nova pantalla. El videojoc a Catalunya': una exposició sobre l'efervescència i l'impacte econòmic de la indústria del 'gaming' a casa nostra

TANT SI TENIU l'escriptori com un *gamer* com si no, aquesta exposició us interessa perquè la indústria dels videojocs ho està petant i ha arribat a Catalunya per quedar-s'hi. Fins al 4 de setembre, a la Sala 3 del Palau Robert podreu entrar en el joc d'aquest nou món a través de *Nova pantalla. El videojoc a Catalunya*: una exposició sobre l'estat emergent del *gaming* i del seu futur al país.

I és que les primeres iniciatives d'aquesta indústria a Catalunya van sorgir als anys 80 i, actualment, ja comptem amb 167 estudis que donen feina a més de tres mil treballadors. No som

només la comunitat autònoma que lidera el sector a Espanya, sinó que la indústria catalana del videojoc s'ha convertit en una de les capdavanteres d'Europa. Barcelona és un referent internacional en la creació de jocs de mòbil! No tot són números i economia; l'exposició també destaca el paper dels videojocs com a artefacte cultural i artístic. Compta amb un vídeo immersiu espectacular que us col·locarà al mig dels videojocs com a reivindicació de la seva qualitat artística, a més d'altres continguts interactius amb què podreu jugar i, qui sap, descobrir una nova passió.

DE QUÈ VA...

La nova exposició del Palau Robert sobre el videojoc a Catalunya.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè retrata el nou panorama de la indústria del *gaming* a casa nostra.

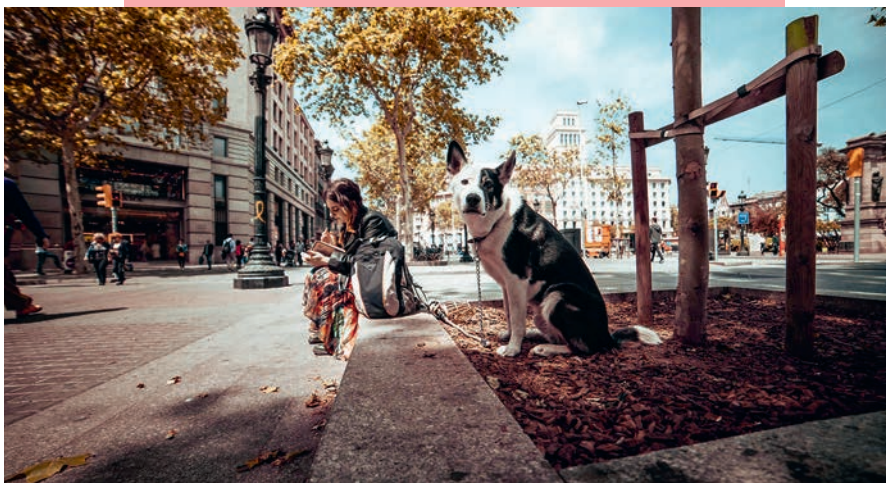
→ Fins al 4 de setembre.
Passeig de Gràcia, 107.
M: Diagonal.

Missions pendents

La qüestió de gènere i l'ús de la llengua catalana són només algunes de les missions pendents de la indústria del videojoc. A Catalunya, el nombre de dones que formen part del sector n'és només el 20%; una xifra que sorprèn tenint en compte que el percentatge de dones jugadores a Europa és del 47%. Pel que fa a la qüestió lingüística, destaca que només el 55% dels jocs desenvolupats a casa nostra incorporen el català com a llengua d'ús. Tot i així, deixeu-vos sorprendre per les dues cares de la moneda dels videojocs a Catalunya!

Programeu la vostra visita a palaurobert.gencat.cat

RUMORS OUT

FOTOS: SHUTTERSTOCK

Hi ha menys espai per a gossos?

A Barcelona, el número de quissos s'ha multiplicat per vuit. Per *Verificat*

UN RUM-RUM HABITUAL entre els propietaris de gossos de Barcelona és que cada cop hi ha menys espais per portar a passejar les mascotes. Pot semblar més una percepció que una realitat, tot i que, de fet, l'espai s'ha reduït una mica des del 2010. El que passa és que el nombre de gossos que viuen a la ciutat s'ha disparat, segons les dades d'identificacions facilitades pel Consell de Col·legis Veterinaris a *Verificat*. Actualment, hi ha vuit vegades més gossos que el 2002. Malgrat això, els espais d'oci que s'hi dediquen han passat de 119 el 2010 a 116 el 2022.

A Barcelona existeixen 41 àrees de més de 400 m² per a l'esbarjo de gossos, segons les dades proporcionades per l'Ajuntament. Les altres 72 són menors. A la pràctica, doncs, poc més d'un terç (36%) dels espais destinats exclusivament a l'ús dels canins són més grans dels 400 m² recomanats. A banda dels espais reservats específicament per a mascotes, el 2018 l'Ajuntament va anunciar que es començarien a habilitar les zones d'usos compartits com places, carrers o parcs, però avui encara no estan identificades ni

senyalitzades, segons confirma a *Verificat* Carmen Mate, responsable de l'Ajuntament en aquesta matèria. La idea és aprofitar l'espai públic de la ciutat perquè els gossos puguin anar deslligats en algunes hores determinades. Espais d'aquest tipus ja estan en funcionament a Madrid, per exemple, i a la capital catalana ja es van preveure en l'Ordenança municipal de protecció, tinença i venda d'animals de Barcelona del 2014.

A partir de la tardor

La responsable del consistori explica que a la tardor d'aquest any es començaran a identificar les zones i que "s'inclouran en la xarxa d'espais per a gossos a la ciutat". Amb la incorporació d'aquestes àrees sí que augmentaran els metres quadrats per a gossos, assegura. El 2018 hi havia previstes 89 zones d'ús compartit a la ciutat, però actualment el consistori no dona una xifra tancada de les que s'habilitaran perquè encara està en negociacions amb els districtes. ■

Descobreix-ne més detalls a timeout.cat/espai-gossos

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Flors a tots els terrats, com a Basilea

A cada terrat pla de Basilea, tant nou com antic, aviat hi haurà un jardí de flors silvestres. Durant l'última dècada, les cases, oficines i altres edificis del centre de la ciutat suïssa han anat cobrint els espais buits dels terrats amb vegetació. Aquest aïllament natural ha fet rebaixar les factures energètiques, i també ha aconseguit que les aus autòctones s'albirin amb més freqüència. La normativa del sostre verd ha estat clau perquè ara hi hagi cinc metres quadrats d'espai verd per habitant de Basilea, la proporció més alta de qualsevol ciutat d'arreu del món. La iniciativa té molts avantatges, com ara la reducció de les emissions, ja que la vegetació emmagatzema una gran quantitat de carboni. I la biodiversitat floreix: els jardins donen refugi a 175 espècies vegetals, com ara orquídies, i s'han identificat unes 80 espècies d'escarabats i 40 tipus d'aranyes (moltes en perill d'extinció). ■ *Sophie Dickinson*

SHUTTERSTOCK

Que no pare la
PARTY
del planeta

ESTE AÑO EN LOS FESTIS
DIVIÉRTETE Y RECICLA

Quina Nathy Peluso ets?

Histriònica, camaleònica, espectacular. És una figura clau de la nova música llatina i no s'està mai quieta

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Scott Chasserot**

NATHY PELUSO VA treure el seu últim disc el 2020. Es va arriscar traient cançons vitals i ballables i això va fer més fàcil la vida de la gent. Segurament, *Calambre*, l'àlbum amb què Peluso fa doblet ara al Sónar, serà recordat també per això. La gira va començar amb gent asseguda i ara diu que és “una bogeria, l'altre dia a Sevilla hi havia milers de persones cantant i cridant”. Però sap gestionar el moment en què baixa de l'escenari: “L'equip m'acompanya molt, s'ha convertit en la meua família, de gira, i el contrast no és tan *heavy* com abans”.

La teua feina és molt física, com ho fas per mantenir la forma quan ets a la carretera?

Soc molt disciplinada i no tinc una vida de rock'n'roll. Intento entrenar moltíssim, cuidar molt la salut, l'alimentació, el descans... Físicament aquest *tour* és una pallissa, perquè és molt intens, molt catàrtic i molt exigent.

El disc té gairebé dos anys, has tret nou singles... Estàs pensant en un nou àlbum?

Per descomptat, estic treballant en música nova, però ara estic molt enfocada al *tour* i ho estic treballant a poc a poc, com es mereix, amb molta artesania. El meu nou projecte serà molt gran i he de donar-li molt d'amor.

Els últims singles són molt diferents entre ells. Per exemple *Emergencia* no té res a veure amb *Mafiosa*, que és una salsa.

Aquí parlo del meu dia a dia, ha, ha! És una bogeria el que em passa amb la salsa, per a mi és un orgull poder aportar alguna cosa a aquest gènere. De vegades sembla que és un clixé i a mi m'agrada oferir una òptica de la salsa més desestructurada. Penso en Willie Colón, en Héctor Lavoe, en els salsers més coneguts, i sempre parlen de la màfia, de ser un home independent i el carrer... En canvi, les dones sempre parlaven de romanticisme. Per a mi és més perillós qui escolta salsa en un descapotable que qui escolta rap, ha, ha!

Ateo, amb C. Tangana, és una bachata i al cap de poc va sortir *La fama*, de Rosalía amb The Weeknd. Us va posar d'acord?

No, ha, ha! Va ser una coincidència molt poderosa per a la bachata, que aquí estava una mica apartada. Amb el Pucho no en teníem ni idea. Al final em va semblar una cosa molt beneficiosa per al gènere, que admiro moltíssim, són cançons molt melòdiques, molt ballables. Em va fer contenta.

Saps que Juan Luis Guerra ve a Barcelona al festival Cruïlla, al juliol?

Em moro! Escolto Juan Luis Guerra cada dia de la meua vida. El vaig conèixer als Latin Grammy i és un ésser humà lluminós.

Doble al Sónar

Nathy Peluso torna al festival com a cap de cartell i convertida en estrella.

→ Sónar 2022. Fira Gran Via. FGC: Europa-Fira.

Dijous 16 i divendres 17 de juny.

Com compones?

Acappella. Componc, harmonitzo i faig tots els arranjaments amb la veu. Jo produeixo tot el que faig i m'agrada estar-hi molt ficada, però sempre em valc de músics i de gent que admiro per transmetre allò que m'estic imaginant i perquè m'ajudin a donar-li forma. Ara bé, em passo hores a l'estudi i cal que es conegui que les dones produïm la nostra música.

Vas començar la teua carrera musical a Barcelona fa quatre o cinc anys. Què buscaves i què hi vas trobar?

Vaig venir a buscar-me, a sentir-me nova en algun lloc, estava enamorada... M'hi va portar el destí i m'hi vaig quedar a viure perquè soc molt feliç aquí. Vaig viure molts anys a Madrid, que és la meua segona casa, però sento que Barcelona és un lloc on segurament em quedaré sempre.

Vas estudiar teatre, dansa...

Ets autodidacta pel que fa a la música?

No he anat al conservatori, però porto tota la vida formant-me, la meua millor escola ha estat tacar-me les mans, equivocar-me, fer, produir... I segueixo aprenent.

Interpretes molts personatges.

Quan ets més tu?

Cal separar-ho, per tenir una vida que no sigui feina. Els meus personatges cada vegada s'han

anat fent més histriònics i jo en gaudeixo, són el meu interior, potser accentuat, subratllat, més teatral, més caricaturesc, però tot forma part de mi. No faig res que no em pertanyi.

Tens ancestres italians. La dona que interpretes té alguna cosa del cine clàssic italià?

M'encanta, crec que això és al meu ADN! Però mai he dit: *faré un personatge així*. Sempre és la música i el missatge que escriu inconscientment el que predisposa una energia, un caràcter i una gestualitat. Simplement, em deixo travessar pel que em suggereix la cançó. Es tracta d'habitar la cançó i et converteixes. Al meu xou hi ha deu o dotze personatges diferents. I hi ha cançons en què soc més jo, com *Buenos Aires*, on no faig cap personatge; per contra, *Mafiosa* és pur teatre.

Ets camaleònica, com David Bowie? Tens un ull de cada color, com ell.

M'encantaria, la veritat. No m'agrada comparar-me perquè crec que cada artista té un lloc al món únic i irreplicable i espero marcar la gent per la meua originalitat. Però sí, camaleònica t'asseguro que ho soc, perquè fins i tot jo mateixa em sorprenec de veure'm fa dos anys. Aquest és el poder de reinventar-se i de deixar-se sorprendre.

Quan et canvia el color de l'ull?

Quan tinc un disgust. Normalment és perquè passen coses, i amb aquesta carrera passen coses constantment. ■

“Sento que Barcelona és un lloc on segurament em quedaré sempre”

Irradiem talent

Alguns han nascut fora, d'altres aquí, però tots han tingut en Barcelona un magnífic trampolí per llançar la seva música a la resta del planeta. N'hi ha que ja estan triomfant i d'altres que no trigaran gaire a fer-ho, tots marquen tendència i actuen a festivals com el Sónar, el Primavera Sound, el Cruïlla, el Vida, el Grec, el Share i el Maleducats. Som-hi!

Per **Borja Duñó**

FLAMENC, URBAN

Queralt Lahoz

Artista revelació del 2021 gràcies al seu àlbum *Pureza* –havia debutat el 2019 amb l'EP *1917*–, la de Santa Coloma de Gramenet s'ha anat convertint en poc temps en una de les artistes més potents del nostre panorama. Parteix del flamenc però no ha parat d'explorar nous territoris: el hip-hop, el nu soul i els ritmes llatins formen part ja del seu vocabulari habitual, així com l'electrònica, portada encara més a l'extrem al seu single del 2022 *Blade*, que coqueteja amb la distorsió i la cultura de club.

→ Dissabte 9 de juliol al Cruïlla.

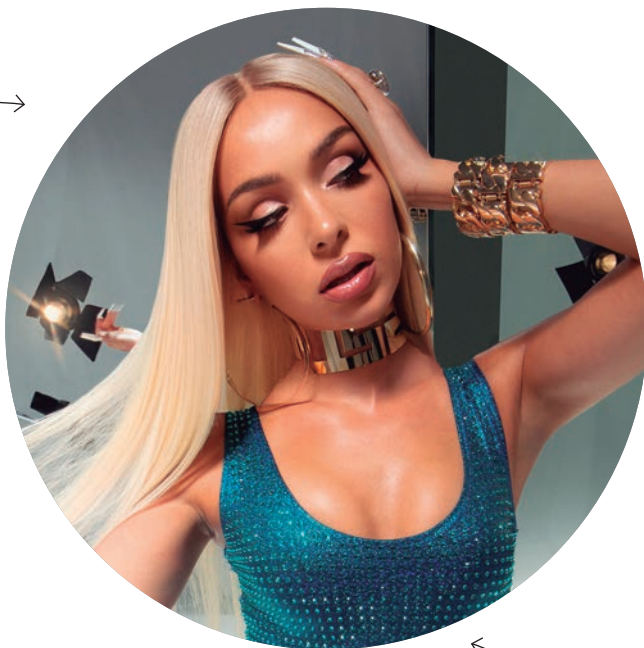
DANCEHALL

Bad Gyal

Ha plogut molt des que va irrompre al panorama musical amb *Pai* i *Indapanden*. Allò era el 2016 i ara parlem d'una estrella del dancehall a escala global. Va signar per a Interscope Records, casa d'artistes tan prestigiosos com Billie Eilish, Kendrick Lamar, Lady Gaga i Lana del Rey, amb el qual ha gravat el seu últim disc *Warm up* (2021), on reivindica qui és el “pussy que mana”.

L'artista internacional Alba Farelo serà al Primavera Sound en dues versions, en concert i amb la festa Bad Gyal's GoGo Club: ritmes caribenys a dojo.

→ Dijous 2 de juny al Primavera Sound i dimecres 8 al Primavera a la Ciutat.

Internacional

Alba Farelo ho cantava a 'Internationally' i ja ho sap tothom; va començar aquí però el seu públic és global

Futurista

L'obra d'Arca encarna moltes de les transformacions de la música actual

ELECTRÒNICA

Arca

És probablement l'artista que defineix millor l'esperit avantgardista i trencador del Sónar. La seva mirada com a dona trans llatina (vençolana establerta a Barcelona) resumeix el *zeitgeist* de la música electrònica actual. L'avalua el seu currículum com a productora de peces per a Björk, Rosalía, Kanye West i FKA Twigs, entre d'altres, i, tot i que els habituals del Sónar ja coneixen el seu vessant performàtic extravagant i radical, ara debuta al Sónar de Nit, presentant la sèrie de cinc àlbums *Kick* (2020-21) amb un nou espectacle.

→ Dissabte 18 de juny al Sónar.

A CAPPELLA

Tarta Relena

Qui hauria pogut imaginar que un duo de cantants a cappella com el de Marta Torrella i Helena Ros posaria el "cant gregorià progressiu" –com li diuen elles, de broma– a l'avantguarda musical del país. Ara ja no li estranya a ningú que estiguin al Sónar amb un cor de setze veus a l'escenari ni que presentin una producció al Grec amb els barcelonins Los Sara Fontán i els occitans Cocanha. El seu últim disc, l'inspirador *Fiat lux* (2021), mescla l'essència ancestral de les polifonies vocals del duo amb pinzellades de l'electrònica més contemporània.

→ Dijous 16 de juny al Sónar i divendres 8 de juliol al Grec.

CANÇÓ

Maria Arnal i Marcel Bagés

Què més es pot afegir a la potència creativa de Maria Arnal i Marcel Bagés, miraculosa a *Verbena* (2016) i *45 cerebros y un corazón* (2017), i potenciada al cub a l'ambiciós i màgic *Clamor* (2021), amb la inestimable ajuda de David Soler, Holly Herndon, el Kronos Quartet i les Tarta Relena? Doncs un xou encara més gran. Al Sónar, presenten *Hiperutopia* amb les 36 veus del Cor de Noies de l'Orfeó Català i, segons avança el festival, alguna col·laboració internacional sorpresa. La música d'arrel popular portada a la contemporaneïtat més rabiosa

→ Dissabte 18 de juny al Sónar.

FLAMENC

María José Llergo

Nascuda a Pozoblanco (Còrdova) i formada com a artista a Barcelona, María José Llergo es va donar a conèixer amb *Niña de las dunas*, cançó que mostrava el potencial d'una cantant que parteix de les arrels més profundes per dur el flamenc a territoris d'avantguarda. Públic i crítica van apreciar en ella una rara combinació entre sensibilitat i força poètica. D'aquí a publicar el seu àlbum de debut amb Sony, *Sanación* (2020), i a començar a sonar fora de les nostres fronteres. No només serà al Primavera Sound de Barcelona, sinó també als de Porto i Los Angeles.

→ Dissabte 4 de juny al Primavera Sound.

R&B

Aleesha

D'Eivissa a Barcelona i de Barcelona a Los Angeles. De mare britànica i pare indonesi-holandès, Aleesha Rose té l'anglès com a llengua materna i el talent per ambicionar una carrera internacional. Per tot això, i per la veu, l'han comparat amb Rihanna. No ha perdut el temps: la seva trajectòria va començar el 2018 i ja ha trepitjat escenaris tan importants com els del Sónar i el Primavera Sound, i ha col·laborat amb artistes com C. Tangana, Recycled J i Nicki Nicole. El seu últim treball és *La patrona* (2022) i el durà al festival de música urbana que organitza Lildami.

→ Divendres 15 de juliol al Maleducats.

RAP

Morad

Fins i tot els nens se saben de memòria *Pelee*, un dels èxits de Morad El Khattouti El Horami, hospitalenc de 23 anys que ha passat de ser un *mec de la rue* a un dels rapers més interessants i celebrats del nostre panorama. Traspua honestat per tots els porus i és potser això el que el fa diferent dels altres i tan apreciat per tants i tantes joves com ell. Amb un *flow* melòdic i amable que transita del drill al trap, Morad parteix de la marginalitat per crear autèntica bellesa i passa la mà per la cara als que busquen l'èxit a través d'algoritmes. El triomf del *do it yourself*.

→ Dissabte 18 de juny al Sónar.

Patrona

"La patrona, señorita, fashion killa" canta Aleesha al tema titular del seu nou disc. Una altra que mana

Habla de mí en presente

Precoc
Tenir 19 anys no és incompatible amb tenir ja una trajectòria dilatada, tot és començar als 12

Q&A **Alizzz:** “Quan vulguis, Dua Lipa”

AMB TRES GRAMMY llatins a la butxaca com a productor de C. Tangana, el castelldefelenc Alizzz s'ha col·locat a la primera línia del pop actual amb *Tiene que haber algo más* (2021), on canta hits de creació pròpia al costat d'Amaia, J dels Planetas, Rigoberta Bandini i el mateix Pucho. Pujaran a l'escenari alguns d'aquests convidats tal com va passar al Razzmatazz?

Tornar a agafar una guitarra va ser un alliberament?

Quan vaig trencar les regles que m'havia imposat va ser quan em va començar a anar bé amb la producció, i amb això em va passar el mateix, deixar l'ordinador i tornar a partir de la guitarra em va canviar la manera de compondre.

Hi ha un tema que recorri tot el disc?

Sí, la recerca eterna de la pròxima cosa que et farà sentir viu, on és el proper amor que t'omplirà o el que et farà sentir una mica menys buit.

El dels Grammy devia ser un moment en què t'asseus i dius: “Uau, he aconseguit això”.

Sí, però també era conscient que la celebració és molt momentània. Mola aprofitar i sentir que és una cosa molt important a la teva vida, però aquestes sensacions em duren poc temps i sempre estic buscant un nou projecte.

Artista total

Ha passat de produir música electrònica i fer de DJ a convertir-se en un artista de pop amb totes les lletres

Has col·laborat amb moltíssima gent. Amb qui t'encantaria fer-ho i encara no has pogut?

M'agraden els artistes que tenen un projecte creatiu, amb molta personalitat. No sé quin serà el proper projecte en què em ficaré la veritat. M'agraden artistes com Nathy Peluso i Bad Gyal.

T'imagines produint estrelles internacionals com Dua Lipa?

No me n'aniria a Londres corrents demà. Em semblaria guai, però estic en un moment de prendre-m'ho amb calma. Crec en fer les coses que tenen sentit: conèixer algú, estar a prop, que tot flueixi... Però aquí estic, eh, Dua Lipa? Quan vulguis.

Amb *Antes de morirme*, la cançó de Tangana i Rosalía del 2016, va començar tot?

Sí, el Pucho està on està, ens hem endut tres grammys aquest any, Rosalía és una estrella pop internacional... Tenia la sensació que podien passar coses grans, però no m'imaginava que podien arribar tan lluny. I que duraria tants anys, perquè petar-ho en un moment donat no és tan complicat com deixar una petita empremta a la cultura musical espanyola, que és el que crec que estem aconseguint aquests anys.

→ Al PS el 4 de juny i al Vida el 2 de juliol.

EMO POP

Rojuu

Va començar a fer de youtuber amb 12 anys i d'aquí va passar a publicar cançons de trap. El seu èxit prematur podria fer pensar que es tracta d'una broma, però, als 19 anys, el fill d'Iván Morales i Laura Jou ja té una discografia extensa; no és un èxit d'un dia. El seu estil beu de l'emo i l'anime, és un pop trist que deixa entreveure un univers interior a anys llum de l'extroversió i la fatxenderia associades a les noves músiques urbanes. Malgrat els seus nombrosos espectaculars, Roc Jou Morales fuig de l'estatus d'estrella per convertir-se en un altaveu dels inadaptats.

→ Dijous 16 de juny al Sónar.

RUMBA

Habla de mí en presente

Un grup de rumba format a Berlín? Sí, aquesta colla de músics –tres barcelonins, un francès i un alemany– han parit un estil rumber que s'allunya de les constants estètiques habituals i que es deixa acaronar per les pinzellades electròniques de la capital europea del tecno. No són uns Camela del segle XXI, sinó més aviat una fusió pròxima a la que va propiciar la trobada entre The Tyets i Los Manolos. La seva música és el cant a la vida d'un grup que s'ha traslladat a Barcelona just quan acaba de publicar *Vivir más* (2022), amb cançons en castellà i en català.

→ Dissabte 9 de juliol al Cruïlla.

EXPERIMENTAL

Za! & la TransMegaCobla

Sempre a l'avantguarda i sempre imprevisibles, Za! presenten ara el projecte que comparteixen amb un quartet d'instruments de cobla tradicional i les veus de les Tarta Relena. Experts tant en la improvisació dirigida com en l'ús de la polirítmia i la composició d'estructures musicals endimoniades, Papa Dupau i Spazzfrica Ehd oferiran amb aquesta singular combinació tímbrica la seva visió de la música mediterrània, passada pels filtres de la distorsió i la psicodèlia: un aquelarre que arrossega la tradició a la bogeria del rock més lliure i incandescent.

→ Divendres 3 de juny al Primavera Sound.

ELECTRÒNICA

b1n0

De vegades ens oblidem que la música electrònica pot ser tan orgànica i gustosa com la que fan Emili Bosch i Malcus Codolà. Els seus *beats* coloristes i lluminosos han servit d'embolcall per a veus com les d'El Petit de Cal Eril, Ferran Palau, Meritxell Nedderman, Tarta Relena i Marina Herlop, estrelles convidades del seu EP *bi* (2021). Aquest 2022 han anat avançant singles que encara van més enllà, prèvia d'un nou àlbum i la base d'un nou xou audiovisual, que preparen amb Phoac, Núria Graham i altres col·laboradors especials.

→ Dijous 16 de juny al Sónar.

CANÇÓ

Gemma Humet

Gemma Humet perseguia una carrera de pianista clàssica quan va decidir estudiar jazz a l'ESMUC i, des d'aleshores, s'ha anat convertint en una de les veus més importants de la cançó catalana actual. Ara presenta un quart disc en solitari, *Reretot aquest fum* (2022), que gira al voltant de l'amor romàntic. Que les textures atmosfèriques no us enganyin, malgrat l'aparença electrònica, només s'hi han utilitzat instruments i processos de gravació analògics. La posada en escena, dirigida per Guillem Albà, promet un espectacle multisensorial.

→ Divendres 22 de juliol al Grec.

Atípica

Pianista amb formació clàssica i esperit experimental, Marina Herlop és una exploradora musical

EXPERIMENTAL

Marina Herlop

Sempre ha estat una artista atípica. Pianista i cantant amb formació clàssica, va debutar com a primer fitxatge de la discogràfica de James Rhodes, Instrumental Records, i, després de gravar el seu segon treball pel segell català Aloud, ha publicat un tercer àlbum, *Pripyat* (2022), amb el segell alemany PAN, que inclou referències d'Arca i Yves Tumor. La seva música també ha evolucionat; l'afany d'experimentació l'ha dut a superar el format de veu i piano a favor de les textures electròniques.

→ Divendres 3 de juny al Primavera Sound i dimarts 7 de juny al Primavera a la Ciutat.

HIP-HOP

Santa Salut

Santa Salut és un veritable vendaval que ha fet saltar algunes barreres en el terreny del hip-hop *old school*, encara molt masculinitzat. Nascuda a Sabadell el 1998, Salut Cebrià va començar a rapejar el 2017 i en aquest temps s'ha guanyat a pols un lloc a l'escena. A còpia de lletres combatives en català i castellà, s'ha convertit, per a les noies que volen dedicar-se al rap, en el referent que potser ella no va tenir en els seus inicis. Acaba de publicar *Discordia* (2022), amb col·laboracions de Swit Eme, Elane i Sofia Gabanna, la germana de Nathy Peluso.

→ Divendres 15 de juliol al Share Festival.

Del món a Barcelona

Planeta música

Ens fixem en artistes que ens visiten dels quatre punts cardinals

MALI

Les Amazones d'Afrique

Mamani Keïta, Oumou Sangaré i Mariam Doumbia van fundar aquest col·lectiu que canta contra la violència sexual a ritme de dub, inspirades en les amazones de Dahomey, dones rebels repudiades pels pares o marits que s'allistaven a la milícia de caçadores d'elefants del Benín dels segles XVII-XIX. Graven amb Real World, el prestigiós segell de Peter Gabriel. → Dissabte 4 de juny al Primavera Sound.

REGNE UNIT

Rina Sawayama

Nascuda al Japó i establerta al Regne Unit, Rina Sawayama no treballa el J-pop, sinó que excel·leix en el pop mainstream dels 2000, amb referents com Ariana Grande, Britney Spears i Justin Timberlake. Té un duet amb Elton John i ha telonejat Charli XCX. Com a dona asiàtica bi i pansexual, denuncia els microracismes que ha patit. → Dimecres 1 de juny al Primavera a la Ciutat. Dijous 2 de juny al Primavera Sound.

ANGOLA-PORTUGAL

Pongo

Recordau quan Buraka Som Sistema revolucionava la música de ball amb *Kalemba* (*wegue wegue*)? Llavors descobriem el kuduro –el ball que et fa el cul dur– i ens anàvem obrint a sonoritats electròniques d'altres continents. Cantava una Engracia Domingos da Silva de 16 anys, que ara debuta en solitari al Sónar, amb un segon disc, *Sakidila* (2022), acabat d'estrenar. → Dijous 16 de juny al Sónar.

FRANÇA

The Blaze

El matrimoni entre música i imatges és el tret distintiu del duo de cosins parisencs Guillaume i Jonathan Alric. Des dels seus inicis, amb el cèlebre *Virile* del 2016, els seus vídeos han tingut sempre una

Lluitadores

Són la veu de les dones africanes i l'alcen en contra de la violència sexual que les assetja

cinematografia impactant, és per això que hi ha molta expectació per veure el seu espectacle.

→ Divendres 17 de juny al Sónar.

AUSTRÀLIA

The Avalanches

Oceania està força ben representada als festivals d'enguany. Entre Lorde i Nick Cave hi ha també aquests mestres australians de la sampledèlia que es presenten en directe com a quartet de veu, baix i teclats. El seu disc més recent és *We will always love you* (2020), tercer àlbum d'una trajectòria dedicada a batre el hip-hop, el pop i l'electrònica amb resultats irresistibles.

→ Dijous 30 de juny al Vida.

PUERTO RICO

Residente

Ja sense Calle 13, la fama de raper incommensurable de René Pérez Joglar no ha fet sinó continuar creixent, sobretot des que es fes viral *René*, cançó que narrava la seva vida i com sentia que havia de tornar als orígens després d'una crisi personal. Hip-hop i reggaeton conscient que continua disparant a tort i a dret –pregunteu-li ho a J Balvin– mentre ens diu que tot ho fa per divertir-se, per divertir-se...

→ Dijous 7 de juliol al Cruïlla.

Pongo

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

Culte al cos

De l'art terapèutic a la maternitat, passant pels tatuatges. Aquestes mostres exploren el vincle entre l'art i els cossos. Per *Rita Roig*

ENS HAN ENSENYAT que l'art és una mitjà per expressar idees, sentiments i pensaments. Que la creativitat és al cervell i que les millors peces de museu són obra de genis amb una ment privilegiada. Però, quina relació té l'art amb el nostre cos?

Un llenç per a l'art

L'ésser humà ha fet servir tots els suports que tenia a l'abast per expressar-se: parets, pergamins, trossos de fusta. I el cos humà no n'és una excepció: sempre ha sigut un llenç per a la creació artística. Així ho demostra l'exposició *Tattoo. Art sota la pell* del CaixaForum, que vol reivindicar el tatuatge com a disciplina artística.

La comissària Anne Richard lamenta que "encara hi ha una gran part de la població que creu que tatuar-se és un error" per "la ignorància de la gran història artística i antropològica d'aquesta disciplina".

Els tatuatges tenen un origen punitiu: arreu del món han servit per identificar presos i minories socials. Però "a mesura que la civilització ha evolucionat, el tatuatge s'ha tornat ornamental", diu Richard. De ser testimoni del pelegrinatge a una atracció de circ, a convertir-se en un fenomen global.

Ara, el tatuatge és una marca d'identitat personal. La història d'aquest art, doncs, va des de la repressió fins a la reivindicació d'un mateix. Per això, Richard considera que els tatuatges són polítics: "El cos és, potser, l'últim espai de llibertat que ens queda", sentència.

→ 'Tattoo. Art sota la pell'. CaixaForum. Fins al 28 d'agost.

El cos és creació

Però el cos no només és un llenç on pintar, sinó que també té potencial creatiu per si mateix. El cos de la dona, capaç de crear

'Autoretrat
embarassada',
Mari Chordà

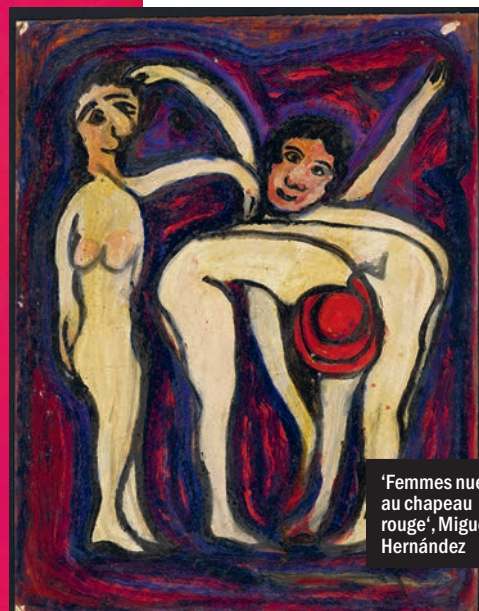
**El cos
humà
sempre
ha sigut
un llenç
per a la
creació
artística**

Tatuatge
de Tin-Tin

vida des de zero, sempre ha estat entre la idealització i el tabú. Imagina't un museu: quants quadres hi ha que mostrin dones embarassades?

Als anys 60, diverses artistes van plasmar la gestació en les seves obres. El MNAC les recull en la mostra *Maternasis*, batejada com un llibre de Núria Pompeia. Aquesta humorista gràfica va retratar l'embaràs des de la ironia en les seves vinyetes, que ara s'exposen al costat de les pintures introspectives de

'Femmes nues
au chapeau
rouge', Miguel
Hernández

Mari Chordà, la reivindicació de la fertilitat de Roser Bru i les escultures primitivistes de Parvine Curie.

Però les artistes de postguerra no van ser les úniques a pintar la maternitat. Ho demostra la Verge de la Bona Esperança, una pintura del segle XVI molt especial. Tot i que el miracle sempre ha esborrat la gestació de Maria, un sol lluent amb un infant a dins brilla a la panxa de la Verge. Màgica i mundana a parts iguals, la peça mostra

el poder del cos de Maria i ens recorda que Jesús també va ser un fetus.

→ 'Maternasis'. MNAC. Fins al 25 de setembre.

Cos, ment i art

"Quan passegem pel món, el que compta no és el cap, són els peus. Saber on trepitges". Ho va dir Francesc Tosquelles, a qui el CCCB dedica la mostra *Tosquelles. Com una màquina de cosir en un camp de blat*.

L'exposició vol donar a conèixer la figura d'aquest psiquiatre

que, combinant el marxisme i la psicoanàlisi, va esdevenir un referent en el tractament de la salut mental en moments de crisi extrema, revolucionant les institucions psiquiàtriques de l'Europa dels feixismes.

Al l'hospital psiquiàtric de Saint-Alban, Tosquelles va convertir l'art –ceràmica, pintura, danses populars– en un element clau per al benestar dels pacients. L'exposició ho il·lustra amb una impactant col·lecció d'*art brut*, creacions de persones

psiquiàtritzades i marginades. Abans de marxar, una obra de Perejaume et convida a descalçar-te i passejar sobre unes pannes de suro instal·lades a terra.

Tosquelles proposava desplaçar l'experiència cognitiva als peus, i atorgar-los més protagonisme que al cervell. Amb aquesta obra d'art, la ment passa a un segon pla i, per comprendre-la, només cal

fer servir el cos. ■

→ *Tosquelles. Com una màquina de cosir en un camp de blat*. CCCB. Fins al 28 d'agost.

Art

Naufragis. Història submergida

Ensenyant al públic més de dos-cents objectes procedents del fons del mar, aquesta exposició vol donar a conèixer l'arqueologia subaquàtica i homenatjar els professionals que s'hi dediquen a Catalunya. Gràcies a una escenografia de mil metres quadrats que evoca el fons marí i diversos elements audiovisuals, la mostra vol oferir una experiència immersiva per descobrir com el fons del mar és ple d'objectes que narren la nostra història.

→ MAC. M: Poble Sec. Fins al 23 de juliol de 2023. 6 €.

Guillem Viladot. L'experimentació incessant

Els Espais Volart acullen aquesta mostra comissariada per Pau Minguet sobre la creació artística de Guillem Viladot, que va crear un museu amb totes les obres que anava fent, fruit de l'objecte trobat i de l'assemblatge. Coincidint amb el centenari del naixement d'aquest creador multifacètic, l'exposició recupera la trajectòria de Viladot a través d'obres sobre l'objecte i la paraula, que fugen de les concepcions romàntiques o fins i tot condescendents sobre el món rural, i alhora ens mostren aquest context com un lloc fèrtil per a l'experimentació artística.

→ Espais Volart. M: Urquinaona. Fins al 2 de novembre. 8 €.

NO T'HO PERDIS

TURNER, LLUNA NOVA. EXPOSAT EL 1840. TATE. ACCEPTED BY THE NATION AS PART OF THE TURNER BEQUEST 1855

Turner, el mestre del paisatge

Un centenar d'obres de Turner ens mostren l'obsessió del reconegut paisatgista romàntic per encabir la força de la natura en les seves pintures, dibuixos i gravats.

→ MNAC. M: Espanya. Fins al 11 de setembre. 6 €.

La bellesa captiva

La galeria Artur Ramon Art homenatja el jardí com a inspiració artística en aquesta mostra, que coincideix en el temps amb el cicle *Cinema i jardí* de la Filmoteca de Catalunya. A través de la mirada de diversos artistes, l'exposició recorre la història dels jardins i el seu paper com a

font d'inspiració en l'imaginari col·lectiu. També dona a conèixer el jardí des d'altres punts de vista, com per exemple la sàtira, el refugi del plaer o el paradís. Hi destaquen obres dels artistes catalans Eliseu Meifrèn i Santiago Rusiñol, que van ser uns enamorats del jardí.

→ Artur Ramon Art. M: Arc de Triomf. Fins al 22 de juliol. Gratis.

Bleda y Rosa

L'obra de Maria Bleda i José María Rosa és una de les més destacades de la fotografia espanyola contemporània. El seu treball pot considerar-se com d'un autor únic, i ha estat reconegut amb el Premi Nacional de Fotografia d'Espanya. Aquesta mostra del KBr reuneix per primera vegada la totalitat de les seves fotografies, que exploren els vincles entre imatge, lloc i memòria, en una videoinstal·lació, amb unes projeccions que conviden a descobrir noves associacions entre les imatges.

→ KBr. M: Barceloneta. Fins al 4 de setembre de 2022. 4 €.

Francesc Tosquelles. Com una màquina de cosir en un camp de blat

El CCCB dedica una exposició a Francesc Tosquelles, conegut per revolucionar el camp terapèutic, polític i cultural amb les seves pràctiques psiquiàtriques d'avantguarda. Durant la República i sota l'Europa dels feixismes, el català va transformar les institucions de salut mental, abordant l'arrel social d'aquests trastorns i vinculant la política, l'experimentació clínica i la cultura amb experiments amb el teatre, el cinema, l'escriptura i l'ergoteràpia.

→ CCCB. M: Universitat. Fins al 28 d'agost. 6 €.

Més propostes a [timeout.cat/exposicions](https://www.timeout.cat/exposicions)

Guillem Viladot. Principi de poder (detall). De la sèrie "Cap", 1996. Fundació Guillem Viladot - La Pineda

FUNDACIÓ VILA CASAS

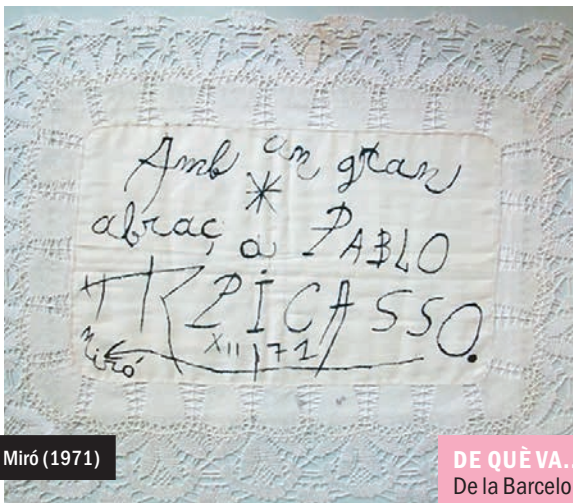
ESPAIS VOLART BARCELONA

Guillem Viladot
l'experimentació incessant

19.05—02.10.22
Espais Volart Barcelona

EXPO DEL MES

Homenatge a Picasso

Miró (1971)

L'ANY 1971, ALGÚ va llençar un còctel Molotov a la galeria Taller de Picasso de Barcelona. Era l'any en què Picasso feia 90 anys, i alguns espais culturals que volien homenatjar l'artista van ser víctima d'atemptats de grups d'extrema dreta.

Tot i que el règim franquista feia temps que intentava separar el Picasso polític del geni internacional, per a molts l'artista del *Guernica* i *Somni i mentida de Franco* encarnava l'antifranquisme.

La Galeria Taller de Picasso va ser consumida per les flames, però el seu director artístic, Santiago Palet, va decidir respondre al desgreuge amb un projecte artístic molt ambiciós. Va convidar artistes, músics, escriptors i altres personalitats a crear un tapet dedicat a Picasso.

Els Espais Volart exposen ara aquesta col·lecció de 400 tapets –adquirits recentment per la Fundació Vila Casas– elaborats per més de 270 autors nacionals i internacionals com ara Alberti, Brossa, Calder, Casals, Miró, Neruda i Tàpies.

L'aspecte naïf dels tapets –peces de cotó amb puntes com les que podria tenir la nostra àvia sobre la taula de menjador– contrasta amb el renom dels artistes que van voler homenatjar Picasso.

Més enllà de ser un homenatge a l'artista, l'exposició reivindica el paper del col·leccionisme en la preservació de la memòria històrica. Sabem que els tapets s'haurien dispersat pel món si ningú hagués assumit la feina de recopilar-los, cuidar-los i fer-ne un inventari. Gràcies a aquesta tasca, podem conèixer un fragment de la història que uneix Picasso i Barcelona. ■ Rita Roig

DE QUÈ VA...

De la Barcelona franquista, els atemptats a la cultura, la figura de Picasso i els artistes que el van voler homenatjar.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per entretenir-vos amb els més de 400 tapets signats per artistes com Miró, Tàpies i Brossa.

→ Espais Volart.

M: Urquinaona. Fins al 2 de novembre. 8 €.

TeclaSala

DISTRICTE

19.05 / 17.07.2022

Carles Gabarró

Hipòtesi d'existència

ENTRADA LLIURE

#CarlesGabarro #DistricteTeclaSala

Centre d'Art Tecla Sala

Avinguda de Josep Tarradellas i Joan, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. +34 93 403 26 20 / www.teclasala.net

Transport públic

L1, L9S i L10S: Torrassa
(A 13' de pl. Catalunya)

L16 i M12

Ajuntament de L'Hospitalet

Teatre i dansa

Allí donde no estamos

La companyia Montse Isla ha creat aquesta peça apocalíptica que ens presenta un món on ja no queda cap mena de vida com la que vam conèixer. Només queden els esquelets del passat, que van desapareixent a poc a poc en el paisatge. Aquest és un espectacle sobre un lloc a milers d'anys d'avui: sorra blanca, serralades pelades i albes estranyes...

Aquesta és l'oportunitat de treure el cap per la finestra de l'última utopia: la bellesa radical d'un paisatge sense humans.

→ Fundació Brossa. M: Jaume I. Del 9 al 12 de juny. 7-10 €.

Company

És millor viure solter o en companyia? Aquesta és la pregunta que es fa Bobby el dia del seu aniversari, mentre els seus millors amics li preparen una festa sorpresa que no ho és tant. Bobby sempre ha estat un solter d'or i no li falten oportunitats per casar-se, però fins ara no s'ha atrevit a fer el pas definitiu. És massa tard? Antonio Banderas dirigeix el mític musical de Stephen Sondheim, que compta amb Roger Berrueto i Anna Moliner en el repartiment.

→ Teatre Apolo. M: Paral·lel. Fins al 12 de juny. Des de 35 €.

Internacional

Un grup de joves *performers* (Avo Buchaca, Amàlia Cillero, Magí Coma, Maria Moralo, Alba Tortras) amb presència escènica i una funció que té per tema la funció mateixa. Teatre de presència en presència. La ficció i la no ficció es poden barrejar sense que sapiguem com. Només podem observar què passa i què ens passa com a públic. Emoció, acció i paraula. Una experiència teatral que s'escapa dels condicionants de l'estatus d'actor. I un experiment escènic que es completa només en presència del públic ideat per la polonesa Anna Karasińska.

→ Teatre Lliure: Gràcia. M: Fontana. Fins al 12 de juny. 9-29 €.

Els que no compten ni són recordats

Els secundaris

Els Pirates Teatre tornen a un dels gèneres on més han excel·lit els últims anys: el teatre dins el teatre. I ho fan amb una obra que és pedra de toc d'aquest final de temporada, sobretot després de la magnífica *La segona millor* de Berta Giraut al Teatre

Eòlia. Bernat Cot i Laura Aubert han escrit i protagonitzen una peça que ens demostra que, en això del teatre, sense actors i actrius que pugin en braços els protagonistes, no hi ha estrelles que valguin. Tots dos saben què és estar al darrere, no robar escenes, deixar

bé l'estrena? Ells dos faran el possible perquè sigui així. Però els secundaris... quina importància tenen en una producció, fins a quin punt poden canviar alguna cosa? Qui se'ls escoltarà? Al Maldà, segur. ■ A. G.

→ El Maldà. M: Liceu. Fins al 26 de juny. 16-20 €.

que et matin, que et robin el nòvio.

La companyia diu que *Els secundaris* és un homenatge a tots aquells actors i actrius que no són recordats, que han format part de la nostra història però que ningú ha mirat. Cot i Aubert, abans de l'inici de la funció, es pregunten: anirà bé o no anirà

Els àngels no tenen fills

Després del gran èxit que va suposar *Mare de sucre* (Teatre Nacional), Clàudia Cedó torna a mostrar-nos que les persones amb discapacitat intel·lectual poden ser tan bons actors i actrius com la resta de mortals. Andrea Álvarez i Marc Buxaderas, que ens van deixar bocabadats al Nacional, tornen a treballar amb l'autora i directora de Banyoles a *Els àngels no tenen fills*, una peça que es pregunta: què legítima que una part de la societat

"Els àngels no tenen fills"

decideixi sobre els drets sexuals i reproductius d'una altra part?

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Del 15 al 19 de juny. 22 €.

Muerte de un viajante

El virtuós argentí Rubén Szuchmacher dirigeix Imanol Arias en aquest clàssic d'Arthur Miller que no ens cansarem de veure. Willy Loman és un viatjant de comerç que ha entregat tot l'esforç i la carrera professional a l'empresa per a la qual treballa. El seu objectiu és donar una vida millor a la seva família, la dona i els dos fills, que l'adoren, i als quals vol inculcar l'ambició per triomfar i progressar en l'escala social. Una paràbola sobre la fallida del somni americà i el triomf del capitalisme salvatge.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Del 21 de juny al 10 de juliol. 20-28 €.

Una teràpia integral

Abel Folk, Andrea Ros, Roger Coma i Àngels Gonyalons protagonitzen aquesta comèdia de Cristina Clemente i Marc Angelet sobre l'autoajuda. En Toni Roca fa més de deu anys que imparteix un curs intensiu de

quatre setmanes per aprendre a fer pa. Hi ha poques places i bufetades per apuntar-s'hi. El mètode parteix d'una premissa simple i estranya: "Per fer un bon pa, no cal tenir la millor farina o el llevat més fresc, cal estar bé amb un mateix". Així de simple.

→ La Villarroel. M: Urgell. Fins al 26 de juny. 20-28 €.

Understory, 2: Tres 'raves' i dos interregnes

Després d'haver-se fixat en com els fongs i els bacteris interactuen a escala microscòpica en el primer episodi del projecte *Understory*, Xesca Salvà i Marc Villanueva ens conviden ara a adoptar el punt de vista d'un bolet per acostar-nos al marge: des de les fàbriques de xampinyons fins al consum de bolets psicoactius. Aquesta segona fase del projecte es pregunta com ens relacionem humans i fongs. ■ A.G.

→ T. Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Del 10 al 12 de juny. Gratis amb reserva prèvia.

Més escenes a timeout.cat/teatre

OBRA DEL MES

La pell fina

DESPRÉS D'‘OVELLES' i *La pell fina*, no hi ha dubte que el duet de dramaturgs Carmen Marfà i Yago Alonso té un do especial per a la comèdia generacional, fins i tot la familiar. Perquè si en aquella, que torna ara al Borràs, explotaven amb molta traça el repartiment d'una herència entre tres germans, ara premien el gas a fons amb un conflicte entre amics que té molt de Yasmina Reza, també la intel·ligència emocional de l'autora francesa. Recordeu *Un déu salvatge*?

La història comença amb el Nacho (Francesc Ferrer) que va a veure uns amics de tota la vida, l'Eloi (Biel Duran) i la Sònia (Laura Pau), que acaben de mudar-se a fora de Barcelona i han tingut un fill. Van ser carn i ungla durant anys, però ara fa molt de temps que no es veuen. En Nacho, a més, els ha de presentar la Miranda (Àngela Cervantes), amb qui fa vuit mesos que surt. L'ocasió s'ho val. O potser no. Van viure vides convergents i ara es troben en estadis diferents.

La pell fina parla de l'amistat, de com el temps la modifica, però sobretot parla de la veritat, de quanta veritat som capaços d'assumir a la vida, d'aquest anar fent amb els ulls clucs i tants condicionals que, quan es veuen de fora, són realment absurds. En aquest quartet de personatges només sembla que l'estranya, la Miranda, estigui disposada a assumir la veritat. Però això només són les aparences, perquè ella també té algun cadàver a l'armari. Una gran comèdia generacional. ■ Andreu Gomila

DE QUÈ VA...

Un conflicte entre amics que té molt de Yasmina Reza.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és una gran comèdia generacional.

→ Sala Flyhard.

M: Hostafrancs. Fins al 27 de juny. 18 €.

L'HORT MEDIÉVAL DEL MONESTIR DE PEDRALBES

Història, ecologia
i comunitat

Obertura
2.6.2022

REIAL MONESTIR
DE SANTA MARIA
DE PEDRALBES

Ajuntament de
Barcelona

CARA A CARA

Els nous
Romeu i Julieta

David Selvas dirigeix al Poliorama una versió
pop del clàssic de Shakespeare amb actors joves

VS

Nil Cardoner

Emma Arquillué

Tot i tenir només 23 anys, Nil Cardoner és un actor amb molts quilòmetres a la motxilla. Ha participat en sèries juvenils mítiques de TV3 com *Polseres vermelles* i *Les de l'hoquei*. Ha fet poc teatre i alguna pel·lícula, i posar-se a la pell de Romeu al Poliorama en aquest muntatge de La Brutal és tot un repte. D'entrada, destaca la feina que han portat a terme tant el traductor (Yannick Garcia Porres) com el dramaturg (Joan Yago) a l'hora de "baixar" el clàssic de Shakespeare al nostre temps. "Hem agafat el vers com un aliat, no com un obstacle", matisa. "És una obra plena de clixés i intentem sortir d'això", afegeix. "És una obra que va més enllà de l'amor: el suïcidi dels protagonistes no és només romàntic, és l'única sortida que els queda", indica Cardoner. L'actor veu moltes coincidències entre els temps en què transcorre la peça, la Verona renaixentista, i l'actual. "És com el que em passa amb la guerra a Ucraïna, que hi voldria fer alguna cosa però no sé què", diu. És el mateix dilema que viu Romeu. Cardoner s'enfronta al seu primer Shakespeare, però ja en va viure un de prop, el *Ricard de 3r* de Gerard Guix, que fa ver el seu amic Quim Àvila. Si pogués triar, no dubtaria a interpretar el malvat monarca. Un paper ben diferent al de Romeu.

Emma Arquillué no dubta a definir com a "repte" el *Romeu i Julieta* que ella i altres joves faran al Poliorama. No ha interpretat mai cap personatge que s'hi assembla, tot i que ja va ser al *Cyrano de Bergerac* d'Oriol Broggi (2012) on el seu pare, Pere Arquillué, n'era el protagonista, i ha fet molt teatre amb la companyia La Bella Otero, com *Loco amoris* i *Enterrando a Dodot*, i *Salvació total imminent immediata terrestre i col·lectiva*, dels Sixto Paz. D'aquí que pensi que aquest Shakespeare és un "salt" que posa la seva generació, la que es troba en la vintena, al centre de reinterpretar el futur: "Ho tenim a les nostres mans i podem canviar-ho". Per a Arquillué, els de la seva quinta són "menys romàntics, amb més punch". "Som gent més informada, menys naïf, més forts", afegeix. I creu que tot això es podrà veure al Poliorama, ja que han intentat fugir dels tòpics bledes i infantils que de vegades s'han atribuït al clàssic. Ella serà l'última que morirà. "Si em quedo, les conseqüències són pitjors: m'hauré de casar amb qui no vull i la relació amb el meu pare és molt dolenta", apunta l'actriu. No sap quina obra de Shakespeare triar, però recorda que va fer un taller a l'Institut del Teatre amb *Juli Cèsar* amb els rols canviats, tot femení. "M'agradaria investigar per aquí", diu. ■ **Andreu Gomila**

→ Poliorama. M: Catalunya. Del 10 de juny al 6 d'agost. 12-29 €.

Més escenes a
timeout.cat/teatre

MOZART
20 JUN —
2 JUL

I 175

Liceu
Opera
Barcelona

la força del Liceu

Amb la col·laboració de:

 Fundació "la Caixa"

 CaixaBank

GUSTAVO DUDAMEL DIRIGEIX

LA FLAUTA MÀGICA

JAVIER CAMARENA PROTAGONITZA L'ESPECTACULAR PRODUCCIÓ DE MCVICAR

DIR. MUSICAL Gustavo Dudamel i Paolo Bortolameolli DIR. D'ESCENA David McVicar

SARASTRO Stephen Milling, TAMINO Javier Camarena / Julien Behr, ORADOR Matthias Goerne / Pau Armengol, REINA DE LA NIT Kathryn Lewek / Sara Blanch, PAMINA Lucy Crowe / Serena Sáenz, PAPAGENA Mercedes Gancedo, PAPAGENO Thomas Oliemans, JOAN MARTÍN-ROYO, MONOSTATOS Roger Padullés

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU (Pablo Assante, director)

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

LICEU.CAT – 902 787 397 #DIEZAUBERFLOTE LICEU

1 Dua Lipa

El concert llargament ajornat de la diva britànica arriba per fi a Barcelona, dies abans de la seva actuació al Primavera Sound. Es preveu futura nostàlgia!

→ Palau Sant Jordi, 1 de juny.

2 Red Hot Chili Peppers

Els californians presenten nou disc, *Love unlimited*, però la veritable bona notícia és que torna la guitarra de John Frusciante.

→ Estadi Olímpic, 7 de juny.

3 Patti Smith

Poetessa del rock, precursora del punk, escriptora... Patti Smith és una llegenda i sempre és un luxe tenir-la a casa. I amb banda!

→ Jardins de Pedralbes, 16 de juny.

4 Marc Anthony

El novaïorquès, estrella de la salsa i les balades, també es retrobarà per fi amb els fans. Ha tingut temps d'enllestir nou disc: *Pa'lla voy!*

→ RCDE Stadium, 17 de juny.

TOP 7

Les estrelles del juny

Durant els últims dos anys els artistes internacionals han sigut cars de veure. Ara arriben de cop!

5 Wilco

Els de Chicago tornen al que va ser el seu primer escenari a Barcelona fa divuit anys, i ho fan amb el dotzè disc d'estudi, *Cruel country*, acabat de sortir del forn.

→ Cruïlla XXS. Poble Espanyol. 22 de juny.

6 Alicia Keys

Els fans han hagut d'esperar dotze anys perquè la cantant tornés a Barcelona. El concert també es va anar ajornant, tant que ja té nou disc: *Keys*.

→ Palau Sant Jordi, 30 de juny.

7 Kiss, Alice Cooper, Nightwish, Judas Priest...

La plana major del metal mundial es troba a Can Zam: un *line up* de 40 artistes i el que serà l'últim concert de Kiss a la ciutat.

→ Rockfest. Can Zam. Del 30 de juny al 2 de juliol.

Costumisme i fantasia

Els Ladilla Rusa no han anat a Eurovisió, però han enllestit el seu segon àlbum

UN DISC CONCEPTUAL? Ladilla Rusa? Doncs sí, el segon àlbum dels de Montcada i Reixac té un fil conductor. *Costumbrismo mágico* (2022) és com anomenen el concepte, aquesta manera de fer “de cronistes amb un punt de fantasia”. Al disc, Tania Lozano i Víctor F. Clares sumen cançons noves a alguns singles ja coneguts. I els protagonistes podrien ser els teus veïns i veïnes, una mica passats de voltes, això sí, i amb una coctelera de ritmes que inclouen l’electro pop, la rumba, el punk i la tarantel·la.

Quasi famosos

Al merengue patxanguer *Los famosos también*, on col·labora Leonardo Dantés, ens diuen (si fa no fa) que les *celebrities* també pixen i caguen. Ells ja en són una mica, “a little bit”, riuen: “Podem sortir amb tranquil·litat, però ja no podem passar-nos tant, que després la gent ens reconeix, haha”.

La ‘narcopadrina’

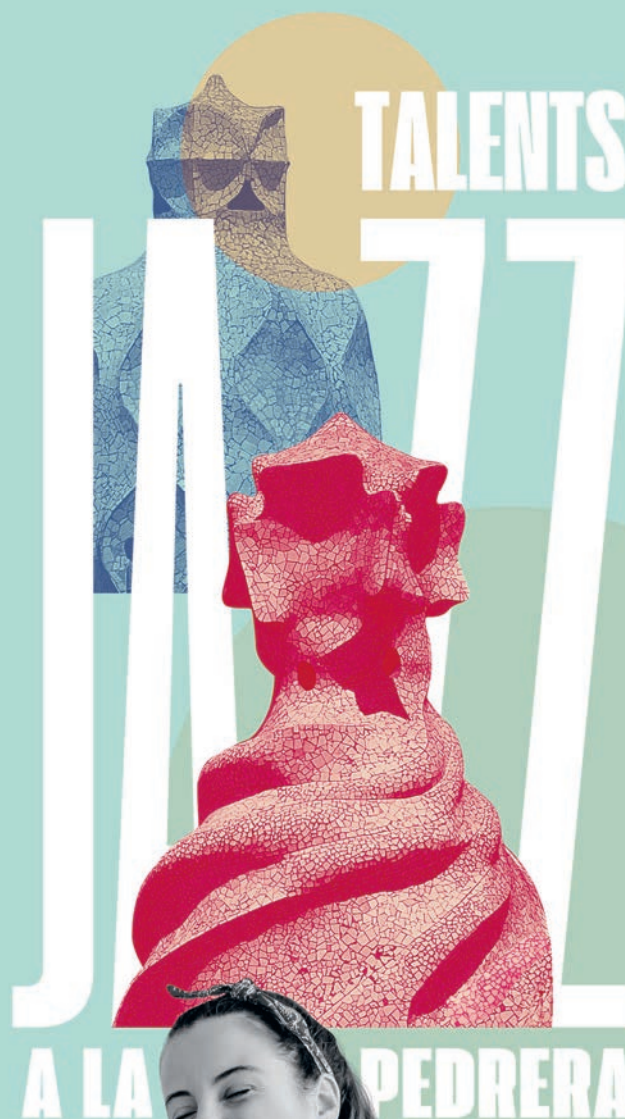
Al disc també hi ha la primera cançó en català del grup, amb l’Albert Pla fent de *narcopadrina* – “som molt fans de l’Albert, molt”, juren– i els germans Alessio i Giancarlo Arena portant la cançó al terreny de la tarantel·la napolitana. “L’altre dia la vam cantar a Madrid i la gent estava a tope”, contesten als que els diuen que el català tanca portes.

Desastre a Eurovisió

El que potser no sabíeu és que sí que van enviar una cançó per participar a Eurovisió. És *After party*, que té un clip divertidíssim que plasma la ressaca del dia després d’una actuació desastrosa. És com si ja haguéssim anat a Eurovisió; no ha pogut ser, però no som un grup de tele, som un grup de directe”, reconeixen. ■ Borja Duñó

02.06 | 29.07

Dijous i divendres | 20 h
www.lapedrera.com

Fundació
Catalunya
La Pedrera

Entitats col·laboradores:

TALLER
DE MÚSICS

185 FUNDACIÓ
CONSERVATORI
LICEU
CREIXENT JUNTS

Barceló Raval

Disfruta del **skyline de Barcelona** desde nuestra **terrazza 360°**.

TODOS LOS VIERNES

EL SHOW GASTRO-MUSICAL
DEL B LOUNGE

Cada domingo, el **Brunch con DJ más alucinante de Barcelona** de 12h a 16h en nuestro **B-Lounge**.

TOP 3 CLÀSSICA

Simfònica, barroca, ballet... El millor del mes per **Pere Andreu Jariod**

↑ Die Zauberflöte

Mozart torna al Liceu amb una desena de representacions d'un muntatge de *La flauta màgica* on destaca la direcció d'escena de David McVicar i musical de Gustavo Dudamel.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 20 de juny al 2 de juliol, 19-333 €.

↑ Festival Mozart Nits d'Estiu

L'OBC dona el tret de sortida al seu festival d'estiu, amb dues simfonies de Mozart, un concert de violoncel de Haydn i una estrena de Thomas Adès. Kian Soltani en serà el solista i Stephanie Childress la directora.

→ L'Auditori. M: Marina. Dijous 30 de juny, 19 h. 35 €.

↑ Arcadi Volodos

El gran pianista rus torna a Barcelona per oferir un recital al Palau de la Música, on ja ha tocat en diverses ocasions. Aquesta vegada amb un programa amb obres de Franz Schubert i Robert Schumann.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dijous 2 de juny, 20 h. 30-60 €.

Més simfonies i àries a [timeout.cat/classica](https://www.timeout.cat/classica)

Cine

Live is life

La mítica cançó d'Opus que va sonar a tots els *walkmans* dels adolescents dels 80 serveix a Dani de la Torre (el director de la magnífica sèrie *La Unidad*) i a Albert Espinosa des del guió a fer el seu propi *Stand by me*, referent més que evident d'aquest relat estiuec que segueix la peripècia d'una colla de nanos que passen un estiu de 1985 en un poble gallec. Bicicletes, excursions i baralles amb quinquis en aquell moment que la vida canvia per sempre.

→ Dir. Dani de la Torre (Espanya, 2021). Estrena el 3 de juny.

Sin ti no puedo

"Un viatge a través de la culpa i sobre com gestionar-la". Així defineix la seva nova pel·lícula la cineasta Chus Gutiérrez (*Sexo oral*, *El Calentito*). Amb Maite Perroni i Mauricio Ochmann, estrelles mexicanes, i Alfonso Bassave, *Sin ti no puedo* explica una relació sentimental entre dos homes que es plantegen la seva paternitat i com els afecta la reaparició de la germana d'un d'ells, després de sortir de la presó.

→ Dir. Chus Gutiérrez (Espanya, Mèxic, 2022). 89 min. Estrena el 3 de juny.

Jurassic World Dominion

La sisena, i se suposa que final (ens juguem un pèssol que no) entrega de les aventures de l'univers juràssic, uneix les dues trilogies i, al costat de Chris Pratt

'Jurassic World Dominion'

i Bryce Dallas Howard, ofereix el retorn a la franquícia del mític trio protagonista inicial (Laura Dern, Sam Neill i Jeff Goldblum), per plantejar un món en què conviuen humans i dinosaures tot creant un caos mediambiental. Pur espectacle amb supervisió, des de la producció, d'Steven Spielberg.

→ Dir. Colin Trevorrow (EUA, 2022). 146 min. Estrena el 9 de juny.

Tenor

L'atzar porta una cantant d'òpera a apadrinar un repartidor de menjar aficionat al rap, en qui descobreix un gran potencial per al bel canto. Michèle Laroque, tota una celebritat a França gràcies a títols com *Todos están locas* i *Sortir de l'armari*, uneix forces amb el debutant MB14 (nom artístic de Mohammed Belkhir), campió del món de beatbox i youtuber d'èxit al seu país, en una més que eficaç comèdia dramàtica que sap tocar la fibra de l'espectador.

→ Dir. Claude Zidi Jr. (França, 2022). 100 min. Estrena el 9 de juny.

La voluntaria

La hiperactiva Carmen Machi (que aquest mes de juny també estrena *Llenos de gracia* i que encara gaudeix de l'èxit d'*Amor de madre* a Netflix) interpreta una metgessa jubilada que s'uneix a una ONG com a voluntària a un camp de refugiats a Grècia. Allà es troba amb les fèrries normes burocràtiques que converteixen l'ajuda humanitària en una frustració constant. La catalana

Nely Reguera aporta les seves experiències en el seu segon film, després de *Maria (y los demás)*.

→ Dir. Nely Reguera (Espanya, 2022). 89 min. Estrena el 10 de juny.

Tenéis que venir a verla

"Anar al cinema ha esdevingut un petit acte de resistència, un gest poètic, un acte de fe", diu Jonás Trueba, un dels més inclassificables cineastes d'avui. Ho demostrin treballs com *Los ilusos*, *La virgen de agosto* i *Quién lo impide*. Ara convida a seguir omplint les sales, i a la conversa posterior amb una copa de vi, presentant aquest experiment que es projectarà en una única sala de cada ciutat, i on compta amb còmplices habituals com són Itsaso Arana i Vito Sanz.

→ Dir. Jonás Trueba (Espanya, 2022). 61 min. Estrena el 17 de juny.

El insoportable peso de un talento descomunal

El (sub)gènere de l'autoficció portat a l'extravagància mem amb Nicolas Cage fent de Nicolas Cage, reconvertit en agent secret amb la missió de rescatar la filla del president... de la Generalitat! Amb un guió tan juganer com l'actitud mateixa de l'actor, la premissa permet viatjar per la filmografia d'un Cage que també interpreta una mena d'embogit i rejuenit Pep Consciències, que li recorda constantment les èpoques de *Cor Salvatge* i *El petó del vampir*.

→ Dir. Tom Gormican (EUA, 2022). 105 min. Estrena el 17 de juny.

Lightyear

L'imaginatiu retorn de Pixar al l'univers *Toystory* suposa tot un gir respecte el que hem vist fins ara, aquesta vegada per tal d'explicar els orígens de Buzz Lightyear, el pilot de proves convertit en astronauta (inspirat en Buzz Aldrin, un dels homes que van trepitjar la Lluna per primera vegada) que després inspirà la joguina que tots coneixem. Amb *Lightyear*, Disney torna a portar un film de Pixar a les sales de cinema després d'estrenar EN la seva plataforma els dos films anteriors de la companyia, *Luca* i *Red*.

→ Dir. Angus MacLane (EUA, 2022). 100 min. Estrena el 17 de juny.

Camila saldrá esta noche

Quan la seva àvia es posa greument malalta, una adolescent ha de marxar a Buenos Aires per fer-se'n càrrec, deixant enrere els amics i una escola secundària pública liberal que ha de canviar per una institució privada tradicional. Història de descobriments, vitals i sexuals, aquesta és una pel·lícula amb una poderosa mirada feminista que parla de sororitat, de l'avortament en una societat marcada per l'onada verda i de la superació dels traumes del passat.

→ Dir. Inés María Barriónuevo (Argentina, 2021). 103 min. Estrena el 24 de juny.

Elvis

Renovador del cinema musical amb *L'Amor és a l'aire* i, sobretot, amb *Moulin Rouge*, el cineasta australià Baz Luhrmann retrata aquesta vegada una de les grans icones de la cultura popular, Elvis Presley. I aposta per posar el focus en la complexa relació del cantant amb el seu mànager, el coronel Tom Parker, a qui dona vida un Tom Hanks ja favorit a tots els premis de l'any vinent. El jove Austin Butler (conegut per la sèrie *Las crónicas de Shannara*) interpreta el protagonista. ■ Alex Montoya

→ Dir. Baz Luhrmann (EUA, 2022). Estrena el 24 de juny.

'Elvis'

Més pel·lícules a
[timeout.cat/cine](https://www.timeout.cat/cine)

PARLEM AMB...

Elena Martín

ACTRIU, CINEASTA, GUIONISTA,

fundadora de projectes teatrals... “No soc gaire dogmàtica, no segueixo cap estratègia per fer una cosa o l'altra”, riu Elena Martín. Alumna avantatjada de la UPF, d'allà van sorgir les referencials *Les amigues de l'Àgata* (2015), on ella n'era la protagonista, i *Júlia ist* (2017), la seva *opera prima*. Ara prepara *Creatura*, el seu segon llarg com a directora, i com a actriu estrena *Nosaltres no ens matarem amb pistoles*, sobre un retrobament marcat per un suïcidi.

Comparteix mood amb *Júlia ist* i amb *Àgata*?

Potser sí. Les tres pel·lis retraten un moment vital de canvi de cicle molt lligat a qüestions generacionals. *Pistoles* té un altre codi, però explica les frustracions vitals i emocionals d'un grup d'amics, parla d'una altra etapa de pas que podria ser la següent.

Les tres pel·lis reflecteixen un evident pessimisme generacional.

Quan vaig entrar a Audiovisuals ja estàvem en plena crisi, i recordo un discurs de benvinguda que quasi convidava a sortir corrents. L'esperança era zero i, tot i que la precarietat laboral segueix existint, ja no vam viure les promeses d'un bon futur. Així que els nostres somnis sempre van ser més limitats.

Ser també directora canvia la feina d'actriu?

M'encanta que em manin, no haver de prendre decisions (riu). Relaxa saber que cadascú fa la seva feina, que ningú està pendent de tu per jutjar-te, que no ets tan important. I fer d'actriu també et permet aprendre dels directors, amb la Maria Ripoll he fet molts apunts mentals. Ella, com la Coixet o la Bollaín, va arribar abans que nosaltres i es va fer lloc en una situació molt hostil. I té molta seguretat al set, li encanta jugar perquè no necessita demostrar res a ningú.

Formes part de l'explosió de directores dones i joves a Catalunya.

Tot va començar amb la Mar Coll, *Tres dies amb la família* ens va obrir portes. I acabem de viure l'Os d'Or a Berlín d'*Alcarràs* com si fos una final de la Champions: una alegria

que hauria de repercutir en totes. Però encara és difícil aixecar una pel·li en català sobre conflictes de dones. Pel que fa a públic, premsa i premis, anem més de pressa que les institucions a l'hora d'adaptar-se als nous fenòmens. Em costa confiar en el sistema, soc optimista però també prudent: vivim un potencial punt d'inflexió, però s'ha d'alimentar. Hi ha molt a fer. ■ Àlex Montoya

→ 'Nosaltres no ens matarem amb pistoles'.

Dir. Maria Ripoll. 85 min. Estrena el 17 de juny.

“Tot va començar amb la Mar Coll, ‘Tres dies amb la família’ ens va obrir portes”

MARIADIAS

Todo a la vez en todas partes

ESTRENA DEL MES

DE QUÈ VA...

Michelle Yeoh ho peta en una comèdia anàrquica de ciència-ficció.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè té inventiva, és divertidíssima, estranya i salvatge.

→ Dir. Dan Kwan i Daniel Scheinert (EUA, 2022).

139 min. Estrena el 3 de juny.

EL MULTIVERS ESTÀ de moda.

Després que Marvel ens regalés diversos Spider-Man i Doctor Strange a les seves dues últimes pel·lícules, ara tenim el duo de directors *the Daniels* (Kwan i Scheinert), que exploren el mateix metaterritori de mons paral·lels, però a la seva manera. El concepte és un somni amb suc còmic i ple d'emocions visuals. Els habitants d'un altre univers han descobert una manera de saltar a la ment del seu jo alternatiu i absorbir-ne les habilitats. Ho aconsegueixen fent alguna cosa inesperada, com ara menjar-se un pintallavis o professar amor per algú que amb prou feines coneixen. Això obre la porta a 139 minuts d'acció boja i que Evelyn (Michelle Yeoh) vagi canviant d'identitat: una estrella d'acció d'arts marcial no tan diferent del seu jo real; una xef de *teppanyaki* que descobreix que el seu col·lega està controlat en secret per un os rentador que parla, i una dona amb *hot dogs* en comptes de dits.

Els Daniels fan malabars amb gags ximpls i dadaistes i, tot i que la pel·lícula està una mica inflada, mai acaba de perdre el nord. Els conceptes pesats (nihilisme i existencialisme) es veuen alleugerits per la seva hàbil vinculació a les tribulacions relacionades amb una família, com els problemes fiscals i la fricció intergeneracional. Per no parlar de la gran simpatia dels personatges principals: Ke Huy Quan (el Data dels *Goonies*) com a dolç marit d'Evelyn; Stephanie Hsu com la filla, anomenada irònicament Joy, i la mateixa Yeoh, que ho peta fins a l'última escena. ■ *Dan Jolin*

Exposició al Disseny
Hub Barcelona
3.06—28.08.2022

www.fad.cat

EL MILLOR DISENY DE

L'ART

Organitza:

En col·laboració amb:

Museu del Disseny
de Barcelona

Amb el suport de:

Disseny Hub
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Diputació
de Barcelona

En el marc de:

Barcelona
Design Week
'22

Belle & Sebastian (Vida)

Un estiu ple d'escapades musicals

Al sud, al nord, a l'est i a l'oest: arreu del territori hi trobareu un munt de plans que ompliran de festa els vostres dies. Preneu-ne nota i no us les perdeu!

MÉS ENLLÀ DELS grans festivals que se celebren a Barcelona, hi ha molta programació musical i familiar arreu. Els pròxims mesos, navegueu i capbusseu-vos en el munt de festivals i cites de vegades no tan conegudes que us esperen per tots els racons del territori.

Magnífic Fest

És el nou festival estiuenc de Lleida i farà vibrar el centre històric de la ciutat! Del 16 al 29 de juny arriba la primera edició del Magnífic Fest per deixar el llistó ben alt amb Raphael, Nil Moliner, Aleesha, Justin Quiles o les estimades Tanxugueiras.

Hi haurà un escenari principal i d'altres racons més desconeguts del centre de la ciutat amb concerts d'accés gratuït. Una oportunitat per descobrir Lleida a través de la música!

→ Del 16 al 19 de juny. Lleida. magnificfest.com

Mallorca Live Festival

C. Tangana, Christina Aguilera, Muse, Justice... Amb aquests artistes Mallorca es convertirà en l'illa dels ritmes més canyers els dies 24, 25 i 26 de juny. El festival internacional de música internacional de les Balears també comptarà amb noms com Izal, Peggy Gou, Rigoberta Bandini, Metronomy, Ben UFO, Supergrass o Temples. Aquest

estiu toca una escapada a Mallorca per gaudir de dosis musicals i unes de les millors platges del territori: el festival es fa a deu minuts del mar i al principi de la Serra de Tramuntana.

→ Del 24 al 26 de juny. Antic Aquapark, Mallorca. mallorcalivemusic.com

Vida

Un any més el Vida torna els dies 30 de juny i 1 i 2 de juliol amb un cartell estrella on destaquen noms com The Avalanches, Parcels, Belle & Sebastian, Guitarricadela Fuente, Alizzz, Black Pumas i Destroyer. Entre els seus escenaris envoltats de natura, també sonaran les cançons dels

nous discos de Mishima, La Ludwig Band, Delaporte, Rodrigo Cuevas i Baiuca. Tres dies de música i ambient estiuenc per tornar a gaudir de la Masia i el seu encant quan cau la nit.

→ 30 de juny, 1 i 2 de juliol. Masia d'en Cabanyes. Vilanova i la Geltrú. vidafestival.com

Barcelona Beach Festival

Altes revolucions, música a tot volum i *beats per minutes* que no et deixen descansar ni un moment: això és el que us espera al Barcelona Beach Festival dissabte 2 de juliol a la platja del Fòrum i el Parc de la Pau. Armin Van Buuren, Dimitri Vegas & Like Mike, Don Diablo, Marshmello o Vini Vici seran alguns dels DJ que

La Bien Querida (Tempo)

Un recorregut per gaudir de festivals de diversos formats arreu de Catalunya

Barcelona Beach Festival

ELISABET WATEU

Suu (Harmonia Festival)

Bizarrap (Maleducats)

Christina Aguilera (Mallorca Live Festival)

Nil Moliner (Magnific Fest)

Festivals i cites de vegades menys conegudes per a tots els gustos musicals

faran del Fòrum tota una festa d'electrònica i bon rotllo. Que no se us escapi.

→ 2 de juliol. Parc del Fòrum.
bcnbeachfestival.com

Tempo

Aquest és el festival de Girona que omple de música el barri vell! Del 8 al 10 de juliol, la plaça dels Jurats i els Jardins del Passeig Arqueològic ballaran al ritme de les melodies inconfusibles de La Casa Azul, la fusió de pop i jota de Vega Almohalla, el carisma de Ramon Mirabet, el rap de l'empordanesa Joïna, l'indie rock dinamita de La Bien Querida, la veu de Cecilia Krull i la festassa de DJ Blondex. I, després, el

festival s'allargarà fins a finals de juliol amb concerts gratuïts!

→ Del 8 al 31 de juliol. Girona. tempogirona.com

Maleducats

En un festival liderat per Lildami no podia faltar la millor música urbana! Els dies 15 i 16 de juliol, la Masia Els Bellots de Terrassa serà escenari del *flow* d'artistes com Bizarrap i WOS, noms del panorama estatal com l'eivissenca Aleesha, que ho està petant a una velocitat vertiginosa, Beny Jr, Ptazeta, Quevedo o Ca7riel i, per descomptat, cares conegudes i *on fire* de l'escena catalana com el mateix Lildami, Flashy Ice Cream, 31Fam, Doble Mushkaa i Julieta. Seguiu-li el ritme!

→ 15 i 16 de juliol. Masia Els Bellots. Terrassa.
maleducats.com

Harmonia Festival

Aquest festival de dia es defineix com a familiar en la diversitat i ofereix concerts des de les 11 del matí. Per a la seva edició d'enguany, el 30 de juliol, no només hi trobareu la música de grups ben animats com Els Catarres, Buhos, Suu, Koers, Viva O Samba i Arribar i Ploure, també hi haurà espectacles de *clown* perquè petits i grans riguin sense parar, a més de tallers per a tota la família, *food trucks*, zona d'acampada... Gaudiu-ne!

→ 30 de juliol. Les Planes d'Hostoles - La Parada del Jonquer. harmoniafestival.cat

Descobriu tota l'agenda musical que us espera aquest estiu a [timeout.cat](https://www.timeout.cat)

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Quins pollastres!

L'humil pollastre és tendència a Barcelona. En Ricard Martín recorre la ciutat perseguint el millor aviram

EL POLLASTRE SEGUEIX sent el rei: el 2021, més d'una quarta part de la carn consumida a casa nostra va ser d'aquesta au. Bé sigui a la catalana, a l'ast, a la brasa, és al nostre ADN. I que hagi esdevingut una icona de moda no se'n fa estrany. Passem revista a les noves carns i pells més daurades, delicioses i sucoses. I ho fem viatjant pel mapamundi gastro.

The Yard Gallito: Itàlia

Aquest no és un país que associem al pollastre. I el cuinar i empresari llombard Nicola

Buizza –amb mili amb Ducasse, per exemple– ens treu de l'error a The Yard Gallito, una braseria on exporta el *gallito* alpi. “Sembla un picantó, però el sabor és molt més intens, més proper a la carn de caça, perquè només ha menjat blat i cereals, i s'ha criat a l'aire lliure, fent exercici”, explica, i em convida a menjar-me'l amb les mans. No cal que hi insisteixi. El preparen en un forn de carbó vegetal de marabú (“fa una calor directa que no asseca el producte”) i aconsegueix el que promet. Sabor rotund, amb el petit miracle de poc greix: la carn

és fibrosa, però sense el ferro de la sang de caça. El de la casa va preparat amb herbes del nord d'Itàlia, però també el trobareu adobat amb teriyaki, amb curri groc o amb salsa de cacauets (us recomano els xips de polenta com a guarnició).

Ho cuinen tot des de zero –marinats, salses...–, i d'entrants hi trobem plaers bàsics –que fan sentir zero culpable– com ara *nachos* amb *pico de gallo* i cuixetes de pollastre confitades, en format piruleta: veritables llaminadures per a adults. Però reserveu-vos per al pollastró.

Yummy Fried Chicken

IRENE FERNÁNDEZ

“Sembla un picantó, però el sabor és més proper a la carn de caça, per la cria en llibertat”

Piel de Gallina

SCOTT CHASSEROT

La Rôtisserie

LA RÔTISSERIE

Ep, i menú de migdia amb mig gallito per 12,50 euros. Per cert, el tiramisú és d'aquells de traca.

→ Bruc, 46. M: Girona. 655 736 363. 20 €.

Piel de Gallina: tot el món

Parlar avui de pollastre fregit a Barcelona és parlar de Piel de Gallina. El cuiner Daniel Viejo explica que "discutíem si obrir un sushi o un *speakeasy*, però la pandèmia ens va fer tocar de peus a terra. I vam obrir un restaurant de pollastre fregit". El seu distintiu va ser optar per fer servir una recepta més propera al *karaage* japonès – amb pollastre

del l'Empordà – que no pas al *fried chicken* dels Estats Units: fregit en dues tongades, cruixent per fora i tendre i humit per dins. I l'han ben encertat. Des del 2020, ja han obert quatre restaurants, amb aquesta recepta base i salses i maioneses viatjades, de Corea a Perú. Demano el de la casa: contracuixa arrebossada amb maionesa de kimchi, soja, all, mel i gingebre. Si hi vas un dijous, t'oferiran la fórmula *tot el que pots menjar*. Per 12 euros, quatre bocins de: pollastre coreà, mexicà, argentí i el *cachopollo*, inenarrable fusió de *cachopo* i

pollastre. I a partir del quart, tu decideixes si seguir endavant amb la bacanal. Jo amb un plat de tres i patates, KO de satisfacció.

→ 15-20 €. pieldegallina.com

Yummy Fried Chicken: Corea

Nota del tastador d'aviram: la traçabilitat que puc establir al Yummy Fried Chicken no va més enllà de la safata del súper. Ara bé, menjar en aquest restaurant de pollastre coreà és tota una experiència: entres en un univers d'anime i fregit-la pop. En Fèlix, el cuiner i propietari, m'explica que és xinès, però del nord-est

de la Xina, frontera amb Corea, "i compartim la mateixa cultura gastronòmica: el pollastre fregit coreà té moltes salses i marinats, i aquí les hi trobaràs totes". Està especialment orgullós del *hit* de la carta: el pollastre fregit en nou quadrats, una mena de *bento* amb dotze peces de pollastre (19,95 euros). Un joc de l'oca indulgent i golafre, on saltareu – és per a dos, sapastre! – per caselles com l'amanit amb *cheddar* en pols, el de salsa d'all i soja, el clàssic coreà, el picant agredolç, l'arrebossat amb mostassa i mel... El pollastre fregit amb salsa de iogurt i peta

The Yard Gallito

La Rôtisserie

l'ast surant en mig litre d'oli: és un rostit saborós i fragant, però amb els sabors dins la carn, no a base de bany de greix. I no és car: una pularda de quasi dos quilos d'on en mengen tres bé, costa menys de 25 euros. És per als diumenges: entre setmana hi trobareu plats per emportar, preparats amb el mateix rigor, com una *blanquette* de verdures rostides, rosbif, *nuggets* d'una altra galàxia i unes postres de traca (el xef fou cap de pastisseria de Can Fabes).

→ Manuel de Falla, 5. FGC: Sarrià.

larotisserie.es

Dr. Beer & Mr. Fried: EUA

I acabem la volta a Barcelona en sis pollastres al sud d'Amèrica. En Joaquín Méndez és un ex-dissenyador argentí que va deixar la roba i els logos per obrir un restaurant de pollastre fregit a l'estil del sud dels EUA. "El 2019 vaig detectar que hi havia una mancança a la ciutat", diu. Si seieu al Dr. Beer & Mr. Fried, en una lluminosa cantonada del Raval, el pollastre triga 20 minuts a arribar. Perquè l'arrebossen (amb cereals) i el fregeixen al moment, i abans passa 24 hores marinat en llima i espècies cajun. El resultat és òptim, amb el cobejat binomi de cruixent/tendre (i les patates són boníssimes). Espereu. He dit sis pollastres? Val la pena saber que La Bodega (Marià Aguiló, 79) es traspasa. Darrera oportunitat de caçar un pollastre a l'ast que els diumenges ocasionen cues de 30

persones al Poblenou.

→ Riera Alta, 33.

M: Sant Antoni. 15 €.

drbeerandmrfried.com

“La pularda és molt més que una gallina: és una femella que no es reproduïx i no té estrès”

THE YARD GALLITO

→ zetas! Això sí que és una frontera final, i no pas la de *Star Trek*.

→ Còrsega, 537. M: Sagrada Família. 93 531 62 66. 12 €.

La Rôtisserie: França

I saltem del producte més humil a l'Olimp avícola. El xef Anthony Audebaud dirigeix La Rôtisserie, una rostisseria que prepara el Rolls Royce de l'aviram: la pularda. Audebaud, del món de l'alta cuina, ens explica per què una pularda és molt més que un pollastre: "La gallina està estressada. Ha de pondre i pondre. Una pularda és una

femella que no reproduïx. Per això és més tendra", explica. Tenen un animal espectacular: ecològic i del Penedès, criat en llibertat. I abans d'entrar al rostit, passa per un procés de bany en aigua i sal, infusió i marinat. El producte és tan excel·lent que només porta romaní, all, llimona i sal: "No cal amagar el sabor de l'au", explica. I té raó; tant li fum si et toca cuixa o pit. La tendresa, la sucositat i el sabor suau però sostingut és present en cada centímetre de l'au (que tampoc tallen amb tisores: un respecte). Oblideu el pollastre a

RESTAURANT DEL MES

Palo Verde

→ Còrsega, 232. M: Diagonal. 93 237 69 98. 30-40 €.

EL FOC ÉS un dels elements més primitius de la civilització. De fet, gràcies al seu descobriment inesperat (diuen que uns *Homo erectus* estaven cardant cops a un tall de carn de rinoceront contra una roca amb la idea d'estovar-lo i van començar a sortir espurnes: BOOM!) es troben els orígens de la cuina. Al Palo Verde reivindiquen el foc com l'element més pur que representa l'essència primària de la cuina. El cuiner uruguaià, Andrés Bluth, diu que no és un expert en brasa. Però tot just entrar, la fragància de carbó et captiva, com si fos un d'aquests perfums que col·loquen estratègicament les multinacionals perquè el teu cervell associï l'olor de canyella i vainilla amb el seu imperi capitalista. Que no us enganyi la modernitat del mobiliari i l'elegància de l'espai. Perquè, a can Palo Verde, el foc, la brasa i el carbó són els protagonistes.

El seu plat estrella és l'orella de porc a la brasa amb mostassa, però, si hi aneu, no us podeu perdre el brioxi torrat amb paté (fet per ells) d'au de caça i múrgola o el *tsukune*: una mandonguilla japonesa –en broqueta– d'ànec. Allò meravellós de Palo Verde és que un cop que t'han enlairat amb plats sorprenents et tornen a posar de peus a terra amb el potent sabor de l'escalivada de pebrot vermell; que et recorda on ets i què és important per a ells.

■ Carles Armengol

DE QUÈ VA...

De foc carbó, vins de qualitat i platets elaborats i petits, individuals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir d'una cuina amb personalitat i caràcter en un espai elegant i sorprenent.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Contingut patrocinat

Una burger per a cada moment!

A BARCELONA TENIM nou restaurants Timesburg i a cadascun d'ells es viu un ambient de barri familiar, i les receptes es fan amb la cura i la passió de la cuina de tota la vida. Són referents entre els amants d'una bona hamburguesa per la selecció d'ingredients de qualitat i la implantació de processos pioners en l'elaboració dels productes, com els seus pans amb segell propi. Durant els pròxims mesos ens presentaran una hamburguesa per a cada època de l'any: de la més estiuenca a la més tenebrosa de Halloween.

Sabors al detall

Ofereixen burgers de vedella ecològica, *mix bacon*, Wagyu, pit de pollastre a la graella, *crunchy chicken*, *pulled pork*, vegetariana i vegana. També compten amb diferents tipus de pans: de rosella, *mollete*, vidre, multicereal, integral o *air*. D'aquesta combinació sorgeixen fórmules tan irresistibles com la burger La Cabra: 200 grams de carn 100% boví, formatge de cabra, tomàquet, ruca, ceba caramel·litzada, confitura de nabius i maionesa Timesburg. O La Veggie: una burger de kale, cigrons i sarraí, amb mozzarella i pesto casolà. Trieu el Timesburg que us quedi més a prop i endinseu-vos en un cosmos suculent.

DE QUÈ VA...

Les suculentes burgers de Timesburg.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè a més de delicioses són molt variades i n'hi ha per a cada època de l'any.

→@timesburg

Tasteu-les a timesburg.com

Estiueig gay-friendly a Sitges

FESTA, CULTURA I història! Aquest estiu a Sitges es presenta ben animat i a punt per gaudir de tota mena de plans on el respecte i el bon rotllo portin el ritme. I és que no es podia demanar menys al primer municipi d'Espanya que va erigir un monument contra l'homofòbia. Sitges és un destí *gay-friendly* obert al món i els pròxims mesos us espera amb activitats com ara una ruta cultural per conèixer la història LGTBQ+ de la vila, on descobrireu una mirada diferent de per què la població ha esdevingut el primer paradís gai del Mediterrani.

Plans de tots els colors

En un estiu així no faltarà la gran festa Sitges Pride del 8 al 12 de juny: el passeig de la vila s'omplirà de concerts, actuacions i esdeveniments de caràcter reivindicatiu i cultural. És l'única festa de l'orgull que se celebra vora el mar: imprescindible! Del 2 al 11 de setembre serà l'hora de la trobada Bears Sitges Week amb més de 7.000 *bears* de diferents països: és el més gran i divers del món. A més d'una multitud d'activitats. I per acomiadar l'estiu, del 28 de setembre al 2 d'octubre us espera el Sitges Queer Fest amb plans culturals ben diversos: d'exposicions a espectacles, poesia, literatura, còmic i concursos de talent. Gaudiu d'un estiu lliure i reivindicatiu a Sitges!

Viviu l'estiu a sitgesanytime.com

DE QUÈ VA...
Les cites LGTBQ+ de Sitges d'aquest estiu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per gaudir de plans amb molt bon rotllo!

→ @sitgesturisme
#SitgesAnytime

Menjar i beure

BAR DEL MES

Meteoro

→ Passeig de Montjuïc, 72. M: Paral·lel. facebook.com/meteoro.bcn

TENS LA SENSACIÓ que no saps què està passant a les nits barcelonines? No ets l'únic: la pandèmia ens ha deixat a tots una mica fora de joc, i toca tornar a parar l'orella. Si vols posar-te al dia tot d'una, hauries d'estar atent al que fan al Meteoro: una associació cultural i club on s'esdevenen alguns dels concerts, exposicions, tallers i projeccions més interessants de la ciutat. En Lluís i la seva sòcia, l'Alba –co-fundadors de la sala–, punxaven i muntaven concerts. I es van adonar que a Barcelona hi havia molt poques sales de petit-mitjà format on poder fer coses. Després de superar mil problemes, el 2018 van aconseguir obrir el seu local al Poble-sec, aixecant-lo literalment des de zero, amb les seves mans.

Meteoro s'ha convertit, després de passar una dura pandèmia, en un dels locals més interessants de la ciutat, i dona cabuda a estils i festes emergents que no solen tenir espai en altres sales més grans. De dimecres a dissabte, pots trobar-t'hi un concert de punk, una festa de reggaeton ben *hot*, una fosca sessió de techno underground o una nit de flamenc *queer*. A la barra, hi destaquen combinats com el Moscow Mule, les Micheladas i, per descomptat, el seu licor cafè, enviat directament des del celler artesanal d'un senyor d'Ourense. Et calen més excuses per tornar a sortir? ■ *Juanjo Villalba*

DE QUÈ VA...
Una associació cultural i club amb vocació noctàmbula.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè té una programació de concerts, festes i sessions independent, variada i sucosa.

Escolliu el vostre ritme

APUNTEU-VOS AQUESTA PROGRAMACIÓ, perquè la terrassa The Top té música en directe cada cap de setmana. Els dijous a les 19.30 h és l'hora del Tardeo The Top Hits amb Jos; un vespre on sonen els millors temes d'ara i de sempre perquè no hi hagi cançó que se us escapi. Els divendres a la mateixa hora hi ha DJ Session per començar el cap de setmana de la millor manera entre amics i riures. I els diumenges a les 13 h us espera el Vermut & Rumba amb Arrels de Gràcia: bal·leu amb ritmes de guitarra, alegria i molta energia!

Música **en directe** amb bones vistes!

Els caps de setmana gaudiu de la terrassa del Gallery Hotel amb DJ Sessions de tarda i Vermut&Rumba els diumenges

SI VOLEU GAUDIR d'un pla diferent el que queda de primavera i durant l'estiu, apunteu-vos a les tardes de cap de setmana de The TOP, la terrassa del Gallery Hotel. A tocar del Passeig de Gràcia, aquesta terrassa ben elevada i aïllada de la ciutat és aquell espai que ens imaginem quan volem gaudir d'una bona estona entre amics. Allà desconnectareu del ritme de Barcelona per sintonitzar al ritme de la seva música en directe, còctels d'autor i platets que no us podeu perdre.

Cocteleria d'autor

A més d'unes vistes espectaculars, The TOP ofereix una proposta singular i exclusiva de còctels únics i originals,

ideals per als paladars més variats i exigents. Destaquen el Ja'Q Mate, el Floral Fizz i el Pineapple Pie, amb una presentació original i refrescant, tot i que en trobareu molts d'altres a la carta... i tots deliciosos.

I si us agafa gana, animeu-vos a provar alguns dels seus platets. Destaquen els cacauets al curri, presentats d'una manera molt divertida dins d'un cap de mico, les empanades mediterrànies, el salmó gravlax, el foie a la sal amb confitures i el formatge del mes. I, per als més llaminers, no poden faltar les postres maridades amb còctels com l'Espresso Martini. Pugeu fins a The TOP, atureu el temps amb els vostres amics i gaudiu-ne.

→ Rosselló, 249 (6a planta). M: Diagonal.

Viviu el millor ambient primaveral a galleryhotel.com

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Fes un matsuri!

Que sí, que la teva festa major és la millor i res la supera. Tu queda-t'hi, que mentrestant l'Eugènia Güell es va servint un sake

ENSENYAR COM ES fa el pa amb tomàquet a algú de fora de Catalunya primer et fa pujar l'autoestima fins al cel i després et fa sentir la pressió inevitable d'aconseguir que sigui tan real com el que ens mengem a casa. Quan la comunitat japonesa de Barcelona ens obri les portes al Matsuri (4 i 5 de juny al Moll de la Fusta) tindran més o menys aquesta sensació, però a ells no els passarà allò que el pa d'Anglaterra no fa justícia, perquè seran els artistes japonesos que vindran a la ciutat a representar-nos un Matsuri dels de debò.

Al voltant d'un escenari

Matsuri vol dir *festival* en japonès, i al Japó es fan sobretot a l'estiu, com les nostres festes majors. Però hi ha una diferència amb els nostres celebracions que heu de saber: tradicionalment,

l'escenari és el centre, i la gent no només hi balla al davant, sinó per tot el voltant. Aproveiteu el Matsuri per abraçar el Japó des de totes les perspectives, que no tot és manga i sushi!

De l'origami a les xanques

Algunes estampes japoneses de l'Edat Mitjana ja dibuixaven els *takeuma*, les xanques de canyes de bambú que s'utilitzaven per passar per terrenys difícils i ara es fan servir per jugar. A més de jocs amb *takeuma* hi haurà moltes altres activitats gratuïtes per a tots els públics, música, balls i menjars tradicionals, tallers d'artesanía i *origami*. Si us fan mandra els avions, podeu viure la cultura japonesa fent un Matsuri. No badeu, si no voleu fer bona la dita nipona

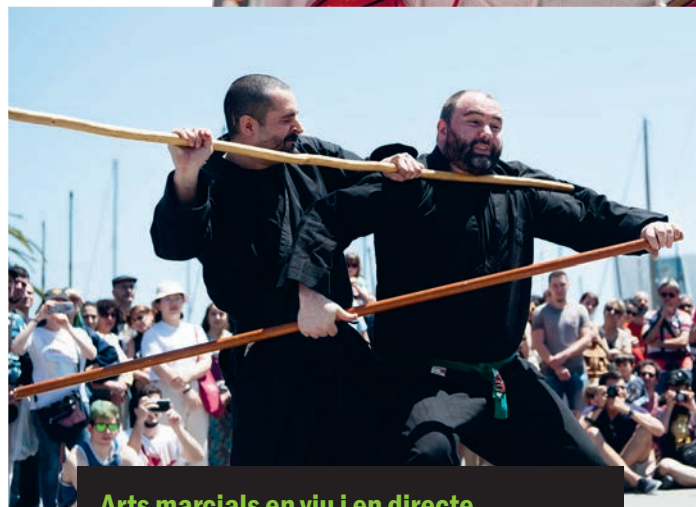
ato no matsuri:
l'equivalent d'arribar a misses dites!

→ matsuri-bcn.com

A ritme de 'taiko'

Taiko vol dir literalment *gran tambor*, i n'hi ha de moltes formes i mides. Als festivals japonesos no n'hi poden faltar mai, i és que han anat perdurant a la història de diverses maneres: primer s'utilitzaven a les guerres, després per tocar *gagaku*, una música clàssica japonesa que només s'interpretava a la cort imperial. I finalment, es va popularitzar amb concerts de taiko modern als anys 50.

Arts marçials en viu i en directe

A les 15 h de dissabte i diumenge podreu veure diverses tècniques d'arts marçials i habilitats (*jutsu*) japoneses. Per exemple, s'ensenyarà com desemeinar una espasa i tallar (*battou-jutsu*). També hi haurà demostracions de l'art marcial japonès *naginata-jutsu*, en què s'utilitza una *naginata*. En el *bo-jutsu*, en canvi, es fa servir un *bo*, que és un bastó llarg de fusta. També podreu veure com practiquen l'art marcial *ken-jutsu*!

La tinta del 'sumi-e'

Flipareu amb tot el que es pot fer amb la tinta negra: ombres, tons i contrastos que, sobre una tela blanca, acabaran dibuixant una obra que vol capturar l'essència d'un objecte, persona o paisatge. Amb aquesta tècnica, el dibuix sembla que sigui simple, però és ple de matisos. Enguany visitarà el festival el reconegut artista Mitsuru Nagata, que farà una demostració d'aquesta pintura dissabte i diumenge a les 14 h.

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/juny

EL TOP 4

El Japó a Barcelona

Bouzu

En aquesta taverna de la ronda Sant Antoni 26 hi trobareu cuina japonesa en format tapa a preus assequibles. Hi ha amanida de medusa i mandonguilles de gamba i calamar!

Cannabis Japònica

Què té a veure la moda i la vestimenta japonesa amb el cànnabis? Descobriu-ho en una exposició al Hash Marihuana & Hemp Museum que podeu veure fins al febrer del 2023.

Biblioteca japonesa

Uns voluntaris japonesos van crear el 1992 una biblioteca al carrer de València, 204 per trobar-hi llibres en japonès. Hi ha més de setze mil títols, cent dels quals traduïts!

SHUTTERSTOCK

Samurai Experience

A la ciutat hi ha un lloc on podreu vestir-vos com un samurai, aprendre a fer meditació, a lluitar i a utilitzar la katana i el bokken. Una experiència per viure o regalar que trobareu a Consell de Cent, 605!

La llegenda del 'bon odorí'

Expliquen les escriptures budistes que quan un dels deu deixebles de Buda va aconseguir salvar la seva mare de l'infern es van posar a ballar de tan contents com estaven. Aquesta dansa la van anomenar *bon*. El *bon odorí* és el festival de les ànimes, perquè es diu que poden tornar a gaudir de la companyia dels vius. És un ball que pot durar hores, i a vegades s'hi utilitzen parasols o barrets.

Fent sonar la 'fue'!

La música ha anat evolucionant, i aquesta flauta ve d'un instrument xinès del segle V que, quan va arribar al Japó, es va passar a dir *shinobue*. Està feta de canya de bambú, i la veureu en grans formacions, bandes més petites, i també tocada per un interpret sol. N'hi ha de moltes menes, per exemple el *shakuhachi*, que anava molt bé als membres de la secta Fuke del budisme zen per fer tècniques de meditació.

De revetlla!

La flama del Canigó

La nit més curta de l'any tornarà a rebre l'esperada flama del Canigó a la ciutat: seguint la tradició, entrarà a la plaça del Rei al so de *Muntanyes del Canigó* i escortada per l'Àliga, els Capgrossos Macers i els Gegants de la Ciutat, que ballaran a continuació. També hi haurà castell de focs, petards, música i molt més.

→ Sortida al Camp Nou a les 17 h. Arribada a les 18 h a la plaça de Sant Jaume. 23 de juny. Gratuït.

Sant Joan a La Sagrera

Després de la rebuda de la flama del Canigó, a La Sagrera hi haurà festassa: primer s'encendrà la foguera, després es farà un sopar a la fresca on els assistents portaran el menjar i la comissió posa la beguda (cal fer reserva prèvia al web festesdelasagrera.cat), i a partir de les 23 h i fins a les 2 h, el DJ George Gee animarà la festa!

→ Plaça dels Jardins d'Elx. M: La Sagrera. 23 de juny, a partir de les 20.30 h. Gratis.

Sant Joan al Raval

Si voleu que la nit més curta se us faci encara més curta, el Raval estarà ple d'activitats: a les 19 h començarà un cercavila que començarà al carrer Sant Jaume i acabarà a la Rambla del Raval. A les 20.30 h hi haurà una cantada d'havaneres a la Rambla del Raval, a les 22 h un sopar amb carmanyola i a les 23 h un DJ animarà la revetlla!

→ Raval. 23 de juny. Gratis.

Sant Joan

Taller de coca de Sant Joan

El Centre Cívic Vil·la Urània obre les portes de la cuina per ensenyar la recepta de la coca de Sant Joan i Sant Pere. Se'n faran dues sessions i és gratuït, però cal inscripció en línia, i si es volen els ingredients cal pagar 3 euros.

→ CC Vil·la Urània. FGC: Sarrià. 10 i 17 de juny a les 17 h. Gratis. Inscripcions a vil-laurania.inscripcionscc.com

Amb orgull!

Pride BCN

Aquest any el Pride dura molts més dies. Del 13 al 26 de juny Barcelona s'omplirà d'activitats gratuïtes, reivindicatives i festives! El dia 18 es farà un Vermut Trans al carrer Borrell, 22. El dia 23 hi haurà una revetlla LGTBQ+ a l'Eixample, i el 24 i 25 de juny l'avinguda de Maria Cristina s'omplirà amb els

concerts d'AQUA, Javiera Mena, Luna Ki i La Zowi. La desfilada i manifestació del dia 25 a les 18 h començarà al parc de les Tres Xemeneies.

→ Diversos espais. Del 13 al 26 de juny. Gratuït. Més informació a pridebarcelona.org

Futuroa+Familia: L'hora del te

Ken Pollet, Personaje Personaje, Goliarda Parada i Ana Polo es reuniran amb moltes altres convidades per parlar amb Licorka Fey, presentadora del Sarao Drag de Futuroa, sobre les queixes i les molèsties que experimenten les persones dissidents. Amb unes pastetes i un te en parlaran i també se celebraran!

→ Plaça de les Dones del 36. M: Fontana. 25 de juny, 18 h. Gratuït.

Amor x Amor

Dues dones cantaran diverses cançons en aquest concert per fer

un viatge per la història del pop espanyol. Els beneficis aniran destinats al projecte *Visibilitzant la lesbofòbia* de l'entitat Creació Positiva.

→ Teatre Condal. M: Paral·lel. 27 de juny. 20 h, 20 €.

Gran Gala Musical del 28J

El Dia Internacional de l'Orgull LGTBQ+, Barcelona estrenarà una festa per celebrar la diversitat amb una gran gala musical d'Orgullosa, amb programació de proximitat a l'Anella Olímpica de Montjuïc.

→ Anella Olímpica de Montjuïc. M: Espanya. 28 de juny.

De festival!

Festival Píndoles

Si us agraden les arts escèniques de curta durada, no us podeu perdre aquest festival amb 18 espectacles de microteatre. Amb obres com *Començar o Sandàlies* podreu descobrir diversos racons del Castell de Montjuïc!

→ Castell de Montjuïc. M: Paral·lel. 10-12 de juny. Preu per un dia: 12 €. pindoles.com

Hipnotik Festival

Competicions, directes, *dance battles*, *MC's battles* i *break dance*: aquest festival que fa honor al hip-hop reuneix els amants de la cultura urbana, siguin aficionats o professionals i artistes nacionals i internacionals. També podreu gaudir de la música en directe de Love Yi i de Mc Buzz.

→ Poble Espanyol. M: Espanya. 11 de juny, a partir de les 11 h. 15 €.

HOMENATGE A PICASSO

VALLAURIS
1972

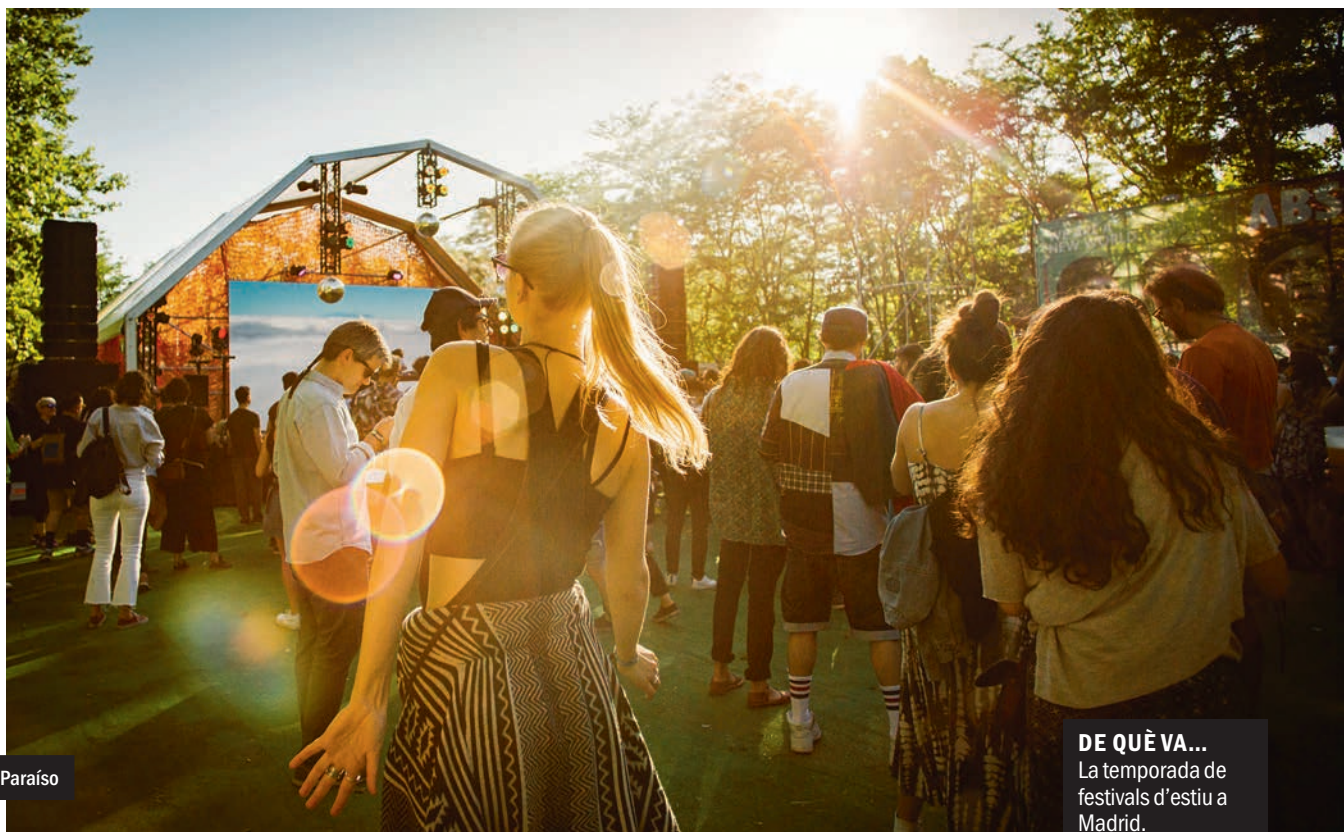

19.05—2.10.2022

ESPAIS VOLART
Ausiàs Marc, 22
08010 Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VOLART
BARCELONA

Paraíso

DE QUÈ VA...

La temporada de festivals d'estiu a Madrid.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè a més de gaudir d'una escapada, hi trobareu festivals per a tots els gustos!

→ esmadrid.com/festivales-musicales-madrid

Festivals d'estiu a la **madrilenya!**

Sempre és bon moment per escapar-se a Madrid, però a l'estiu, amb l'agenda plena de cites musicals, és tot un 'must'. Us les expliquem!

AMB L'ARRIBADA DE l'estiu, l'agenda musical de Madrid vibrarà amb tots els estils que us pugueu imaginar. Perquè aquest any la temporada de festivals torna amb més força que mai i tenim més ganes de gaudir-ne. **Mad Cool**, sense el qual no s'entén l'estiu a Madrid, del 6 al 10 de juliol porta 144 bandes com Muse, Metallica, The Killers i Imagine Dragons. **Paradiso Festival**, el 24 i 25 de juny, també ens farà pujar de revolucions amb Ben UFO, Axel Boman i

Lauren Hansom. Com a gran veterà, **Río Babel** torna del 30 de juny al 2 de juliol amb una nova seu, l'espectacular Caixa Mágica, i artistes com C. Tangana, Dani Martín o Tanxugueiras. També hi haurà cicles amb ambients únics: el **Festival Madrid Escena** del 4 al 19 de juny amb Jason Derulo, Simply Red, James Blunt, Robe Iniesta, Love of Lesbian i El Cigala; i del 8 de juny al 31 de juliol, les **Noches del Botánico** amb molts artistes: de Jessie J a Herbie Hancock.

Com a novetats d'aquest any, **Madrid Boombastic Festival** el 10 i 11 de juny reunirà el millor de la música urbana amb Nicki Nicole, Hijos de la Ruina i Bizarrap. I al **Fan Fan Fest**, el primer festival dedicat al fenomen fan, l'11 de juny gaudirem de Black Eyed Peas com a caps d'un cartell amb Sofia Ellar, La Love You, La Pegatina i molts noms més. Poseu el compte enrere perquè comenci la temporada de festivals i escapeu-vos a Madrid a ballar!

Mad Cool

Descobriu-los tots a esmadrid.com/festivales-musicales-madrid

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

La Graciosa

Illes Medes

DAVID CARBÓ. ARXIU IMATGES PTCBG

Germanes petites

No són les més grans, però en aquestes illes els planarros estan garantits.
Per Noelia Santos

La Graciosa Lanzarote

La vuitena illa canària és un secret de domini públic per als amants del turisme sostenible. Un paisatge volcànic i cales plenes de barques de pescadors formen el seu singular i salvatge esperit atlàntic. L'orografia d'aquest espai auster –amb prou feines hi viuen 700 habitants– és molt plana, així que és perfecta per recórrer-la amb bicicleta: es pot vanter de ser un dels pocs llocs europeus que encara no tenen carreteres asfaltades. I, alerta, amb més 70.000 hectàrees, és la reserva marina més gran d'Europa.

→ turismolanzarote.com

Llatzeret Menorca

Aquesta fortalesa aïllada (i abandonada) de principis del segle XIX per tractar les malalties contagioses va arribar a ser la més cobejada de la seva època, per davant de Venècia, Marsella i Corfú. Un bon moment per visitar aquesta petita illa situada al centre del port de Maó és durant el Festival Lazareto Music & Gastro (del 28 de juliol al 6 d'agost): hi trobareu deu concerts (Ara Malikian, Antonio Carmona...) i una zona de *street food* de producte local i quatre estrelles Michelin: les que sumen Diego Guerrero i Paco Roncero.

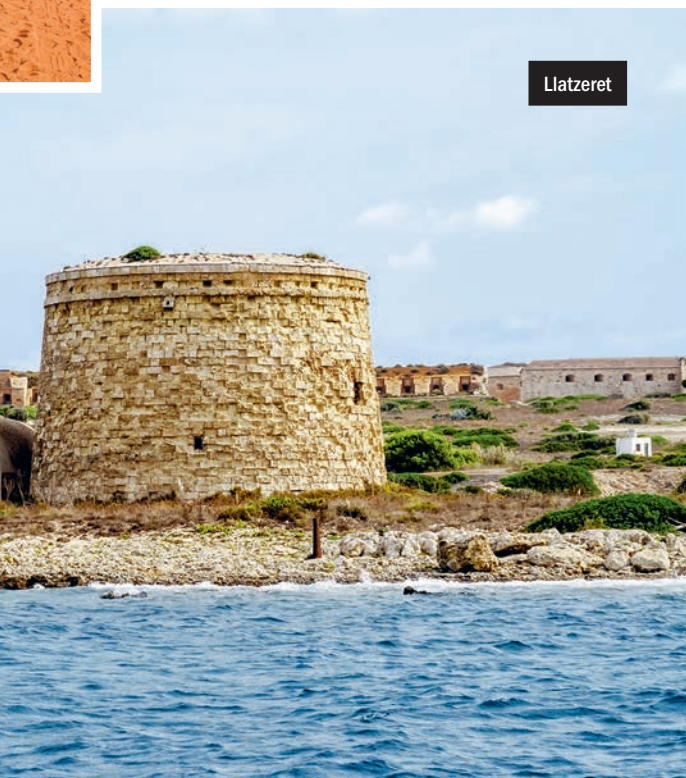
→ lazaretofestival.com

La Graciosa es pot vanter de ser un dels pocs llocs europeus que encara no tenen carreteres asfaltades

Praia da Comporta

Llatzeret

FOTOS: SHUTTERSTOCK

Illes Medes

Girona - Costa Brava

No són ni un ni dos, sinó set illots rocosos al davant de la costa de l'Estartit que en el passat van ser necròpolis grega, estada de pirates i fins i tot presó a l'estil Alcatraz. Avui estan abandonats. Les Medes són cèlebres per les seves aigües transparents i la riquesa del fons marí –per això és un espai natural protegit– on pots observar des de coralls vermells i gorgònies fins a tonyines, orades, estrelles de mar... Nombroses empreses de la zona ofereixen incursions submarines, itineraris d'esnòrquel i sortides en vaixells amb fons transparent.

→ es.costabrava.org

Troia

Comporta

D'acord, no és exactament una illa, però a la platja més *chic* de Comporta, coneguda com els Hamptons portuguesos, a l'Alentejo, s'hi arriba millor amb ferri –des del port de Setúbal– que amb cotxe. L'opció més recomanable és allotjar-se en un *lodge* o *resort* de disseny, envoltat d'arrossars i amb vista a un paisatge protegit (reserva natural). Un somni a l'abast (gairebé) de qualsevol. ■

→ visitalentejo.pt/es

Més aventures a
timeout.cat/viatges

HI HA LLOCS QUE ET REFRESQUEN

I després
hi ha
Sitges

#SitgesAnytime

Ajuntament
de Sitges

sitges
by night

BIOSPHERE
TOURISM

Costa
Barcelona

www.sitgesanytime.com

Time In

Més títols a
timeout.cat/series

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Alerta, espòiler!

El mes de juny arriba ple de
noves temporades de sèries
que ens entusiasmen.
Per *Serielizados*

1

2

3

4

1 Borgen (T4)

Va néixer el 2010 en aigües tranquil·les, quan el consum de sèries era assumible i encara no havia aterrat cap plataforma a Espanya. Després de nou anys al congelador, el drama polític de referència a Europa torna de la mà de Netflix i amb el subtítol *Power and glory*. Sidse Babett Knudsen continua brillant com a Birgitte Nyborg, nomenada ministre d'Exteriors quan una companyia descobreix petroli a Groenlàndia.

→ Estrena el 2 de juny a Netflix.

2 The Boys (T3)

Homelander i companyia s'han erigit en les rates de claveguera del capitalisme més ferotge en una sèrie que narra com una multinacional es dedica a criar superherois com gallines, *a priori* per protegir la Terra del mal, però (ep, gir de guió), aquí el puto mal són ells mateixos. Aquí seguirà la lluita acarnissada entre el poble i la corporació malvada. Avis: al capítol 1 hi ha un espòiler duríssim, amagueu els tuits.

→ Estrena el 3 de juny a Prime Video.

3 Peaky Blinders (T6)

La història dels Shelby acabarà amb una sisena temporada i una pel·lícula que es rodarà el 2023. Els hem vist menjar fang, beure pintes en bars de mala mort, fumar compulsivament i governar la seva ciutat. No estem preparats perquè arribi el final, però prepareu-vos per a la batalla final perquè promet sobredosis d'èpica i focs artificials. Que soni *Red right hand* de Nick Cave i que segueixi la festa.

→ Estrena el 10 de juny a Netflix.

4 Atlanta (T3)

Donald Glover és un home del Renaixement: músic, raper, actor, guionista... un paio que ho remata tot i no falla mai. Una de les seves obres mestres és *Atlanta*, una sèrie que retrata a la perfecció l'absurd i la violència inherents a les metròpolis humanes, concretament Atlanta. Pot ser que estiguem davant del *The wire* de les comèdies? Nosaltres ho tenim clar, però jutgeu-ho vosaltres solets. Xalareu.

→ Estrena el 29 de juny a Disney+.

VIDEOJOC DEL MES

Cuphead: The delicious last course

A **FINALS DEL 2017**, *Cuphead*, un esplèndid títol d'acció i plataformes, va sorprendre els amants dels videojocs amb un apartat artístic sorgit dels dibuixos animats americans dels anys 20 i 30. Els protagonistes eren dues simpàtiques tasses antropomorfes. L'obra, completament dibuixada a mà, va encisar crítica i públic amb un disseny clarament deutor d'icones de les produccions d'animació *rubber hose* com Fèlix el gat, Betty Boop, el conill Oswald i Popeye. L'anunci, a mitjan 2018, que hi hauria una continuació, va entusiasmar els seus admiradors. Però l'escala familiar de Studio MDHR (un petit equip de desenvolupament indie canadenc) ha fet que la nova entrega s'hagi endarrerit.

Per fi aquella aventura estrena aquesta esperada expansió. No volies brou? Doncs tres tasses! El calze Ms. Chalice s'uneix a Cuphead i Mugman per explorar una nova zona de joc. Als nous escenaris que trobem en una illa feta amb postres suculentos s'hi sumen nous aliats, com el xef Saltbaker, i mitja dotzena d'enemics inèdits que són un repte tan exigent com els oponents previs i ens sotmeten a una pluja incessant de projectils letals. És una addenda que confirma *Cuphead* com un dels exponents més vibrants i brillants dels *run and gun*. La fórmula d'aquest subgènere dels jocs de trets pot semblar aparentment simple i prou suada —córrer i disparar, literalment—, però queda demostrat que no està, ni de bon tros, exhaurida. ■ **Joan-Albert Ros**

DE QUÈ VA...

Tres tasses exploren una illa de rebosteria plena de monstres, trampes i perills mortals.

PER QUÈ HI HEU DE JUGAR...

Perquè fa gala d'un disseny veritablement imaginatiu i és una delícia jugable i visual.

→ Nintendo Switch, Xbox One, PlayStation 4, Microsoft Windows

NICE SPICE

Carrer de Pujades,
207 bis

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Mirar el món a través del naixement

LA DÝJA ÉS una dona de mitjana edat de Reykjavík que, com la seva tieta-àvia Fífa i la seva besàvia, és llevadora. En els anys que fa que treballa ha ajudat a néixer milers d'infants, viu sola al pis que va ser de la Fífa, al qual no ha fet cap reforma, espera el Nadal sense gaire il·lusió mentre una tempesta bíblica s'acosta a la ciutat i fa temps que repassa els manuscrits inèdits que li va llegir la tieta-àvia. El que podria ser una història anodina se'ns revela com un relat enlluernador sobre l'existència humana narrada per un personatge tan important, i tan desconegut, en la vida de tothom que fa feredat.

A través de les reflexions de la Dýja i del que la dona troba a les pàgines de la Fífa, Auður Ava Ólafsdóttir construeix una novel·la que bé podria ser una aproximació popular a la filosofia negativa d'un Cioran. Perquè s'ha escrit molt sobre la mort, però molt poc sobre l'acte brutal del naixement. I aquí ens en parla una dona que hi manté una relació quotidiana, familiar, que coneix mares, criatures i pares, que només mirant-los ja sap com són.

Algú que llegeix poesia existencial a les parteres i que té gravada a la memòria una reflexió de la Fífa: "abans de començar a perseguir els qui no tenen les mateixes opinions que ell, l'ésser humà ve al món tot nu; abans de cometre tants errors a la vida, ha estat una criatura de només cinquanta centímetres". Extraordinari i cert. Si aquest llibre es convertís en un best-seller, potser tindríem una mica d'esperança en la humanitat. ■ Andreu Gomila

ART BIETNICK

MÉS LECTURES Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ El bosc de la nit

La vida i les atraccions que desperta Robin Vote al París dels anys 20 del segle XX és una d'aquelles històries que no oblidareu mai, un dels millors llibres de l'època, d'una prosa llampant.

→ Djuna Barnes. LaBreu. 190 pàgs. 19 €.

↑ Noia troba noi

Un relat d'amor i transformació, polític i poètic, escrit per un referent de la novel·la britànica anys abans que la seva celebrada tetralogia estacional que ens explica el que diu el títol.

→ Ali Smith. Raig Verd. 176 pàgs. 19,95 €.

↑ Un malestar indefinido

L'insomni greu que va patir l'autora britànica Samantha Harvey li va provocar molts problemes personals i físics, però van generar un relat absorbent sobre la vida i la condició humana.

→ Samantha Harvey. Anagrama. 176 pàgs. 17,90 €.

Estás o no estás

Descubre en el Village un hub creativo donde el cielo es el límite y el sol es la luz.
Donde el talento, la moda y la gastronomía encuentran su lugar. Conecta con lo último.

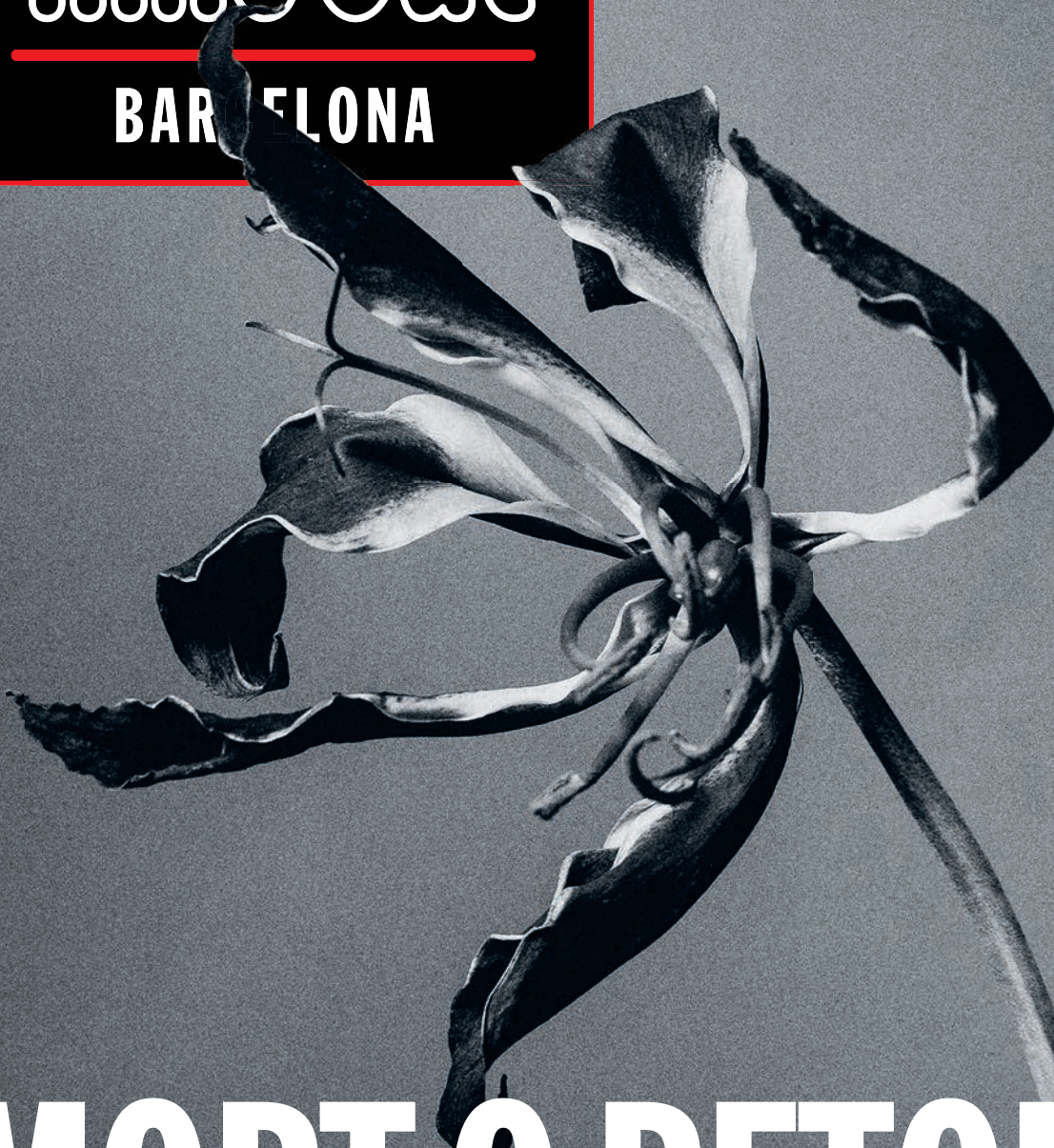
LA ROCA
VILLAGE

TimeOut

BARCELONA

Tot el que cal
saber de la nova
temporada
2022-23 de
L'Auditori de
Barcelona

CONTINGUT PATROCINAT

MORT O RETORN A L'AUDITORI

L'AUDITORI

UN ANY
DE CONCERTS
PER 50€

SÍ QUE ÉS
UN FESTIVAL

**TARIFA
PLANA JOVE**

50€ MENORS
DE 25 ANYS

85€ MENORS
DE 35 ANYS

L'Auditori és un consorci de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

L'Auditori rep el suport de

inaem

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

AUDITORI.CAT

UN CICLE INFINIT

Textos: **Javier Blázquez**

LES DUES TEMPORADES anteriors de L'Auditori s'havien definit per conceptes poderosos: la creació i la dualitat entre amor i odi. Ara toca tancar el cercle, i el nou curs que comença el proper setembre girarà al voltant de dues idees connectades: la mort i el retorn; tot té una fi i, alhora, el final és el punt d'origen per començar de nou, concepte que han explorat religions i grans sistemes filosòfics, i que té en la música la seva expressió més intensa, ja que en ser un art del so en el temps, necessàriament ha d'iniciar-se i acabar sense descans.

Aquest tornar a començar està simbolitzat en diferents aspectes que marcaran el caràcter

de la nova temporada: Ludovic Morlot ja és el nou director titular de l'OBC, i sota la seva estela sentirem peces de gran magnitud de la música occidental que giren al voltant de la mort, com per exemple els *Kindertotenlieder* de Gustav Mahler i la *Simfonia dels Salms* d'Igor Stravinsky. I encara més: L'Auditori estrenarà una gran quantitat d'obres noves de compositors locals tot fomentant la creació de nou patrimoni –un nou origen–, recuperarà simfonies habituals del repertori i mantindrà la renovació dels seus programes de música de cambra, antiga i contemporània. Mort i retorn: tot acaba i tot comença.

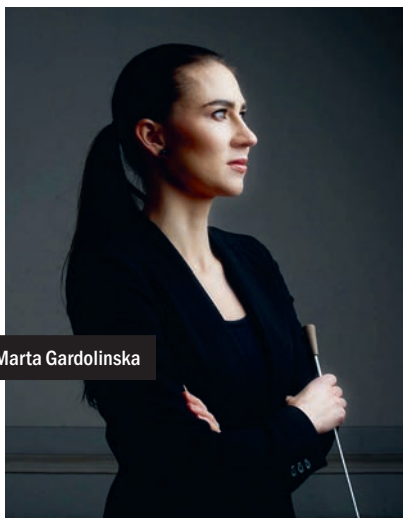
L'Auditori us convida a experimentar la sensació de l'etern retorn musical. Descobriu-ho al vídeo de presentació que trobareu al codi QR.

→ L'Auditori de Barcelona. Lepant, 150.
M: Glòries. Temporada 2022/23: del 14 de setembre de 2022 al 23 de juliol de 2023.
auditori.cat

Un programa transcendental

L'OBC basarà el seu repertori de la temporada en obres del segle XIX i XX amb un fort impacte emocional i moral, i una inclinació pel repertori religiós

Marta Gardolińska

BARTŁĘK BARCZYŃSKI

Yuja Wang

KIRKEDWARD

Sarah Connolly

CHRISTOPHER PLEDGER

LA IDEA DEL retorn és idònia per a aquesta temporada, ja que per a l'OBC serà com tornar a començar: Ludovic Morlot serà el nou director titular de l'orquestra, i sota la seva batuta iniciarem noves aventures musicals de les quals tenim bones pistes: gran simfonisme de finals del segle XIX, una inclinació cada cop més clara vers la música del segle XX i una especial cerca de la transcendència a partir del repertori religiós.

El batec de l'amor

Morlot vol que l'OBC sigui el batec musical de Barcelona, i per això ha dissenyat uns programes que exaltn els grans afectes, i entre ells l'amor. Això l'ha portat a triar un repertori de compositors com Prokofiev, Brahms i Beethoven, tot i que Morlot també té com a compromís innegociable transmetre la música catalana, tant la

clàssica com la de nova creació –raó per la qual L'Auditori ha comissionat una desena llarga d'estrenes mundials-. En aquest camí apassionant l'acompanyarà Marta Gardolińska, la principal directora convidada per a tota la temporada.

Sota el signe de Mahler

En el primer concert, l'OBC interpretarà la Quarta simfonia de Gustav Mahler, una de les més breus i complexes de l'obra del compositor austríac. Aquesta elecció no és casual, ja que és un nexe d'unió entre els segles XIX i XX, un dels eixos argumentals del programa en el seu conjunt. Durant la temporada, de fet, Mahler serà una presència constant: a l'octubre sonaran els Kindertotenlieder amb la mezzo Sarah Connolly, i al maig Morlot dirigirà també la Cinquena simfonia.

→ Dv. 30 de setembre, ds. 1 i dg. 2 d'octubre. 19 i 11 h. 25-55 €.

Sense por del segle XX

Una altra protagonista serà la música del modernisme, amb obres principals de compositors com Prokofiev, Bartók –el *Concert per a violí núm. 2*, a càrrec de Vilde Frang–, Xostakóvitx –10a, 12a i 15a simfonies, així com el *Concert per a cello*– i Stravinski, de qui sentirem la *Missa dels salms* dirigida per Marta Gardolińska.

Convidats internacionals

Hi passaran figures d'altíssim nivell, com el clarinetista Andreas Ottensamer (Messiaen), les pianistes Martha Argerich (Beethoven) i Yuja Wang (Rakhmaninov), i el director Teodor Currentzis.

Clàssics eterns

Les grans simfonies i concerts del segle XIX seguiran considerades centrals en el treball de l'OBC, i el protagonisme el tindran

MATZCIRCUS

OBC

Ludovic Morlot

LISA-MARIE MAZZUCCO

Andreas Ottensamer

JAMIE MCGREGOR SMITH

Cos i ànima

El mestre Jordi Savall s'ha anat convertint amb el pas dels anys en un dels punts de referència de la programació de música antiga a L'Auditori gràcies al seu projecte *El so original*, que cerca recuperar les obres del passat en la seva màxima puresa i fidelitat a l'esperit del seu temps. Aquesta temporada hi haurà quatre programes –les simfonies Vuitena i Novena de Schubert, dues misses de Charpentier, música religiosa de Haydn i Schütz, i la *Missa solemnis* de Beethoven– als quals hem d'afegir el festival Llums d'Antiga i rescats de mestres del renaixement i el barroc com Morales, De Victoria, Bach o Guerrero, tots al voltant dels conceptes de mort i resurrecció.

Repertori d'ahir i d'avui

D'altra banda, la programació de música de cambra tindrà dues cites fonamentals: una nova edició de la Biennal de Quartets de Barcelona, del 14 al 18 de setembre, amb la participació de quartets de corda de prestigi com Aris Quartett, Belcea Quartet i el Quartet Casals –amb moltes obres de Haydn i Mozart–, i també la Marató de Cambra de l'11 de febrer, ideal per descobrir joves intèrprets amb futur i obres poc habituals, d'entrada gratuïta.

La Banda Municipal

El repertori de la Banda Municipal, sota la direcció de José R. Pascual-Vilaplana, s'ha anat consolidant com un dels més variats de la programació de L'Auditori. Entre les obres que formaran part de la temporada trobarem estrenes mundials de creadors catalans com Salvador Brotons, vespres dedicats a mestres com Gershwin i Wagner, i programes de cine amb música de western i les pel·lícules de Harry Potter.

→ auditori.cat

Beethoven –Cinquena i Setena simfonies, així com el Concert per a violí i el primer Concert per a piano–, Brahms i Schumann.

Un estiu amb Mozart

El festival Mozart Nits d'Estiu tindrà dues dates: una amb l'obertura d'*Idomeneo* –i la Simfonia inacabada de Schubert–, i la segona amb la Simfonia núm. 40 i el *Rèquiem*, dirigit per Trevor Pinnock.

→ Dj. 29 de juny, dc. 6 i dj. 7 de juliol de 2023. 19 h. 35 €.

Una mirada al segle XXI

L'Auditori convida cada any compositors contemporanis, i ara el protagonisme recau en dues figures centrals de la música dels últims 30 anys: la compositora russa Sofia Gubaidulina i el danès Hans Abrahamsen, de qui sentirem, en la nit inaugural de la temporada, el seu celebrat cicle de cançons *Let me tell you*, cantat per Audrey Luna.

Jordi Savall

DAVID IGNAZEWSKI

Buscant els límits exteriors

L'Auditori té un compromís amb la música moderna, i en són una bona prova els cicles paral·lels que ens apropen als marges de l'avantguarda

LA MÚSICA ÉS un art en contínua transformació i, en paral·lel a la difusió i conservació de les grans obres del passat, L'Auditori també té la missió de mostrar treballs actuals que, encara que pertanyin als àmbits de la música moderna, algun dia seran clàssics. Cicles com els anomenats Sit Back, Escenes i Sampler Sèries també són al cor de la programació.

Sit Back: pop i més enllà

El pop i el rock encara no han trobat els seus límits, que poden estar en els marges de la música clàssica i l'electrònica, i el cicle Sit Back ens permet trobar on són aquestes fronteres.

En la programació d'aquest any destaquen el grup nord-americà Low, un clàssic del rock lent i expansiu, il·heterodox del flamenc Niño de Elche, així com les aventures del grup Za! amb el llenguatge de la cobla i els de b1n0 combinant textures electròniques amb folk i indie acompanyats de Núria Graham, Tarta Relena i Marina Herlop.

El mestre Jon Hopkins

De manera notable, destaca un concert de Sit Back: Jon Hopkins, un dels exploradors més atrevits de la música electrònica ambiental i èpica, presentarà el seu projecte *Polarity* en col·laboració amb

el festival Primavera Sound. Una oportunitat per viatjar en l'espai i el temps.

→ Ds. 24 de setembre. 21 h. 32-52 €.

Escenes: espai i temps

Allà on es troben la música, el cos, la performance i els nous llenguatges del teatre, és on el cicle Escenes troba la raó de ser. Aquest any comptarà amb tres estrenes on es produirà un contacte entre música experimental i dansa a partir de la idea de mort o retorn: la primera tindrà com a protagonista la coreògrafa Constanza Brnčić –amb música de l'arxiu de Víctor Nubla–, la segona Aurora Bauzá i Pere Jou –happening

Jaimie Branch

Low

Abonaments

Trobeu abonaments per a sis concerts de l'OBC amb importants descomptes i de la Banda Municipal per als catorze concerts de la temporada. També us podeu abonar a Cambra, Sampler Sèries, concerts familiars i els festivals Mozart nits d'estiu i Llums d'Antiga. Per als menors de 25 i 35 anys, teniu dues tarifes planes per assistir als concerts de tot un any per 50 i 85 euros respectivament.

→ auditori.cat/ca/abonaments

LLUÍS TUDELA

NATHAN KEAY

Los Sara Fontan

TAMARA DELA FUENTE

sobre la memòria – i la tercera la performer Sònia Gómez amb els músics experimentals Los Sara Fontán.

L'art de la improvisació

El cicle Sessions té un fil conductor: la improvisació com a marc creatiu conjunt a partir de la improvisació. En aquest cicle, ens trobarem actuacions d'artistes i formacions locals i internacionals, de Jorge Rossey a Arnau Obiols passant per Thomas Strønen, que, amb un peu al jazz i l'altre en disciplines d'avantguarda – rock progressiu, electrònica –, buscaran punts de connexió per crear un art nou.

Electrònica i abstracció

El cicle Sampler Sèries és la decidida aposta de L'Auditori per la música contemporània i la seva íntima relació amb la tecnologia. És on les tècniques de producció electròniques, com el collage de sons, els bucles repetitius, les textures fredes, etc. entren en contacte amb els instruments acústics.

En aquest sentit, el cicle presenta algunes cites destacades: el treball amb sintetitzadors modulars de Thomas Ankersmit i la recuperació d'obres de pioners electrònics com per exemple Eliane Radigue i Magnus Lindberg.

Música per a tota la família

L'Auditori té un ferm compromís amb l'educació, i el seu projecte per als més petits està pensat per començar a familiaritzar la canalla amb el món de la música i les grans obres. Aquesta acció contempla exposicions i accions lúdiques i concerts, i s'orienta a tota la família –si sou entre tres i cinc podreu gaudir, a més, d'uns descomptes molt beneficiosos, ja que només pagarien els adults–. Una manera fàcil d'accedir a la cultura i de continuar la nostra formació d'una manera lúdica i que ens estimuli a seguir aprenent encara més.

Concerts divertits

Alguns dels clàssics infantils de L'Auditori tornaran a programar-se aquesta temporada, com el concert-performance *Out of the [Cage]* per a més grans de 6 anys, i el concert pedagògic *Mamemi... Mozart!* També repetirem experiències que van tenir una bona recepció com les de *Vine a cantar amb... The Beatles, Pica-So, Tutti fan piu, Els colors del metall* o *Ulls clucs*, i hi afegirem noves accions, com ara *Monstres* –una estrena a partir dels 3 anys al maig– i una altra amb l'OBC a la Sala Pau Casals, amb la projecció de la pel·lícula *Up*, dels estudis Pixar, amb la banda sonora en directe.

Tallers i divulgació

A banda dels concerts, el projecte educatiu i social de L'Auditori va més enllà, amb tallers formatius per a nens, molts d'ells vinculats a les activitats principals, i també música per a gent gran. A tot això cal afegir la missió de divulgació musical que es du a terme en l'àmbit online, ja que L'Auditori posa a disposició de tothom bona part del seu arxiu d'enregistraments i facilita les visites al Museu de la Música.

'Out of the [Cage]'

